

Tema broja:

Kad zvoni ...

broj: 2

PROFESIONALANA ORIJENTACIJA

Strip

Zanimljivo

Što je novo?

UČITELJICA

STOLAR

SVEĆENIK

PRIMALJA

GLAZBENIK

LIJEĆNIK

KUHAR

Razgovorici!

Zabava

Dječje svjetskoštvo

Dragi naši čitatelji,

evo nas po drugi put u našem školskom časopisu koji vam prieđuje nove zanimljivosti i dogodovštine. I ove godine u stvaranju našeg časopisa sudjelovali su učenici novinarske skupine, napredni informatičari te naši dragi profesori Nataša Čičko i Krešimir Ordanić bez kojih ovo ne bi bilo moguće. Zahvaljujemo i našim ostalim profesorima i učenicima koji su pridonijeli u radu ovog časopisa. Naša knjižničarka Valentina Mokrovčak i njezini knjižničari također su nam mnogo pomogli kao i izdavačka kuća Alfa koja nam tiska list. Tema ovog broja je profesionalna orientacija koja će, nadamo se, pomoći našim osmašima, ali i ostalim učenicima za daljnje školovanje. Uživajte čitajući naš školski list jer zabava je zajamčena.

Lea Španiček, 8.c

KAD ZVONI... – list učenika OŠ Oroslavje

IZDAVAČ: OŠ Oroslavje

ADRESA: Mihanovićeva 6,
49243 Oroslavje

TEL: 049/ 284 245

FAX: 049/ 500 074

E-MAIL: os-oroslavje@os-oroslavje.hr

WEB STRANICA: www.os-oroslavje.hr

REDAKCIJA: Novinarska skupina i
Napredni informatičari

UREDNIŠTVO: Josipa Mrzljak (6.a),
Mirna Leš (6.b), Ana Frinčić (6.b), Beata
Podgajski (6.b), Lovro Gmaz (6.b), Marta
Grabušić (6.b), Monika Škof (6.b), Marija
Sviben (6.b), Marina Kontent (6.b),
Nikolina Mezdjić (6.b), Kristina Knežević
(6.b), Dražen Lež (7.c), Filip Galic (7.c),
Petra Pavlić (8.c), Maja Vdović (8.c),
Judit Motočić (8.c), Lea Španiček (8.c),
Filip Mlinarić (8.c), Karlo Gmaz (8.c)

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:

Tamara Tomić (7.a), Rebeka Gašpar-
Curman (7.c.), Matej Kralj (7.c.)

LEKTOR: Nataša Čičko

GRAFIČKI UREDNIK: Krešimir Ordanić

NASLOVNA STRANICA: Ivan Hren

FOTOGRAFIJE: arhiv OŠ Oroslavje,
internet, fotografска skupina

TISAK: Alfa, Zagreb

NAKLADA: 200 komada

CIJENA: 10 kuna

Na slici s lijeva na desno: 1. red (M. Kontent, B. Podgajski, A. Frinčić, J. Motočić, K. Gmaz), 2. red (L. Gmaz, M. Sviben, M. Leš, K. Knežević, M. Škof, L. Španiček, P. Pavlić, M. Vdović, D. Lež), 3. red (N. Čičko, N. Mezdjić, J. Mrzljak, M. Grabušić, F. Mlinarić, F. Galic)

SADRŽAJ

1. Što je novo?	3
2. Dječje stvaralaštvo	19
3. Tema broja – profesionalna orientacija	23
4. Razgovorčići	27
5. Strip – zaboravljeni medij?	33
6. Zanimljivo, zanimljivo.....	36
7. Zabava	38

Saznajte što smo sve radili

POMOLILI SMO SE ZA USPJEŠNU NOVU ŠKOLSKU GODINU

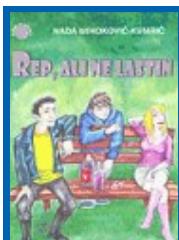
Na misi pažljivo slušamo

Đačka misa održala se 8. rujna 2009. u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Oroslavju u 19.00 h. Na misu su bili pozvani svi učenici Osnovne škole Oroslavje, njihovi roditelji te učitelji. Učenici 6.b razreda sudjelovali su u recitaciji koju je predvodila učenica Kristina Knežević, a pripremio ih je naš

pratnju naših profesora (Ivan Hren na gitari i Krešimir Ordačić na klavijaturama). Svećenik Drago Bosnar vodio je misu i održao propovijed o školi te nam poželio uspješnu školsku godinu i odličan uspjeh.

*Beata Podgajski i
Monika Škof, 6.b*

SUSRET S KNJIŽEVNICOM NADOM MIHOKOVIĆ - KUMRIĆ

U ponedjeljak, 9. studenoga 2009. posjetila nas je književnica Nada Mihoković – Kumrić.

Književnica je rođena u Podravini (Novigrad Podravski) 1951. Trenutno živi u Velikoj Gorici. Pisanjem se počela baviti kada joj je bilo oko 14 ili 15 godina. U 7. je razredu odlučila da će biti književnica. Njezin sadašnji suprug („princ na bijelom konju“, kako ga zove

književnica) rekao joj je da upiše studij farmacije jer se od pisanja ne može živjeti. Ona je, naravno, poslušala svoju ljubav i odlučila ići na studij. Nakon nekog vremena opet je počela pisati i u 33. godini objavila je svoju prvu knjigu. Rekla nam je da je priroda potiče na pisanje knjiga. U knjigama se često nađu i socijalne teme. Dosad je napisala 9 romana. Na kraju svega književnica je pročitala ulomak iz svog romana „Rep, ali ne Lastin.“

Marta Grabušić, 6.b

SOLIDARNOST NA DJELU

U četvrtak, 15.10. 2009. održana je akcija Crvenog križa „Solidarnost na djelu“. U svrhu spomenute akcije prodavali su se bonovi po cijeni od 5 kuna. U akciji su sudjelovali i učenici predmetne nastave OŠ Oroslavje. Prodajući bonove u Oroslavju i okolici, sakupljena je zavidna svota koja će zasigurno pomoći onima kojima je pomoći najpotrebnija.

Ukupno smo prodali 848 bonova, a ukupni je prihod 4.240,00 kn, od čega je naša škola dobila 20% tj. 848,00 kn.

Najviše bonova (183 komada) ove su školske godine prodali učenici 7.c razreda

te im ovim putem zahvaljujemo i čestitamo. Evo i ostalih rezultata prodaje bonova po razredima: 5.a - 67 bonova, 5.b - 43, 5.c - 152, 6.a - 99, 6.c - 56, 7.a - 14, 7.b - 113, 8.a - 41, 8.b - 39, 8.c - 52.

Najuspješniji učenici u prodaji bonova bit će nagrađeni simboličnim poklonom - rokovnikom Crvenog križa.

Kristina Knežević i Marta Grabušić, 6.b

ANA I MIA OTIŠLE S DUGOM

U petak, 12. 3. 2010. g. učenici predmetne nastave išli su na terensku nastavu u Zagreb, tj. u Kazalište „Mala scena“ i Cinestar. U kazalištu smo gledali predstavu „Ana i Mia“ koja govori o suvremenoj problematiki - bulimiji i anoreksiji, a u Cinestaru „Dugu“ Joška Marušića u kojoj se isprepliću događaji iz pripovijetki Duga i Alkar Dinka Šimunovića.

Lea Španiček, 8.c

Detalj s predstave Ana i Mia

BOŽIĆNI SAJAM U OROSLAVJU

Prodajna izložba četvrtša

Ove se godine prvi puta u Oroslavju održao BOŽIĆNI SAJAM od 18. do 20. prosinca u organizaciji Tursitičke zajednice grada Oroslavja. Na sajmu su bili izloženi brojni ručni radovi i slastice. Nas-

tom Gorup, Melitom Gorupec te Renatom Posavec koji se već tako pripremaju za odlazak u školu u prirodi.

Judita Motočić, 8.c

OBILJEŽEN DJEČJI TJEDAN

U Oroslavju su 13. listopada 2009. učenici Osnovne škole Oroslavje zajedno sa svojim učiteljicama u organizaciji Društva „Naša djeca“ obilježili *Dječji tjedan* na Orotrgu. Djeca su došla na trg oko 3 sata. Na trgu je bila organizirana proslava tako da su djeca donijela svoja prava i želje napisane na listove papira ili u obliku zastavica. Dramska grupa DND-a pripremila je predstavu o pravima djece. Četvrtiši su skupljali jesenske plodove da bi ih na ovaj dan prodavala i sakupljala novac za školu u prirodi. Potkraj proslave djeca su napisala svoje poruke ljudima na papir, privezala ih za balone i zatim su balone s porukama pustili odletjeti.

Filip Mlinarić, 8.c

Što je novo?

tupali su brojni bendovi, plesne skupine i dramske skupine svih uzrasta.

Na sajmu su se predstavili prodajnom izložbom i učenici četvrtih razreda naše škole sa svojim učiteljicama Manue-

Unatoč snijegu, bili smo vrijedni

Da su naši učenici ljubitelji životinja, dokazali su zajedno sa svojom profesoricom prirode Nadom Falatec u ponедjeljak, 21. prosinca 2009. postavljanjem kućica na drveće školskog dvorišta. Unatoč hladnoći i pozamašnom zimskom omotaču, kućice su postavljene uz pomoć učenika šestih razreda koji su ih i izradili te uz pomoć učitelja matematike Borisa Mifke. Nadamo se da će ovakvih korisnih akcija biti još puno.

Nataša Čičko

BALET SE UČI OD MALIH NOGU

Naša je škola bogatija za još jednu izvanškolsku aktivnost – baletnu školu.

U 10. mjesecu 2009. počela je s radom baletna škola. Vodi je profesorica Valerija Frajman.

Program škole provodi se prema pro-

gramu Art akademija – Privatne škole za balet, ritmiku, ples i slikarstvo iz Zaprešića.

Školu polazi 30 malih balerina. Među njima je i jedan baletan. Svoje su nam sposobnosti i umijeća pokazali na prekrasnoj baletnoj priredbi održanoj 6. 2.

2010. u Zagrebačkom kazalištu lutaka. Druga priredba održat će se u šestom mjesecu. Svi ste pozvani.

Želite li i vi postati balerina, dođite na njihove probe koje se održavaju svaki četvrtak od 19 i 10 do 20 i 10 u prizemlju naše škole.

Vidimo se !

Vesna Ptiček

Detalj s baletne predstave

Priredbe, manifestacije, susreti, smotre

DANI KAJKAVSKE RIJEĆI ZLATAR 2009.

Na ovogodišnjem Zboru malih pjesnika u Zlataru (40. – jubilarnom) nastupio je i učenik naše škole Borna Je-lačić iz 8. b.

Nije bilo jednostavno jednom osmašu odjenuti narodnu nošnju i stati pred publiku (u kojoj nisu bili samo učenici i roditelji, nego i sveučilišni profesori te ljudi od pera i duha) i odrecitirati svoju

pjesmu. Ipak, uspjelo mu je! Pjesmu pročitajte u rubrici Dječje stvaralaštvo.

Sanja Jelačić

Pripreme za nastup

LITERARNI NATJEČAJ "DUŠA MOJA HRVATSKI JE KRAJ"

Na literarnom natječaju „Duša moja hrvatski je kraj“ u organizaciji Udruge „Šokadija“ Babina Greda uspješno je sudjelovao učenik bivšeg 8.a Martin Ozimec.

Promocija zbornika bila je 18. rujna 2009. godine u Babinoj

Gredi, a Martinov rad *Jedna sličica* objavljen je u zborniku. Posebno smo ponosni na poziv Udruge za promicanje i očuvanje šonkače baštine na daljnju suradnju.

Vesnica Kantoci

3. SUSRET MREŽE ŠKOLA BEZ NASILJA

U utorak i srijedu, 17. i 18. studenoga 2009. godine održan je 3. susret Mreže škola bez nasilja s temom „Roditelji i škola“. Na susretu je sudjelovalo oko 150 djece iz raznih dijelova Hrvatske. Sudjelovale su sve škole sa statusom „Škola bez nasilja“, ali i one koje su to tek trebale postati. Susret se održao u Opatiji, a učenici su bili smješteni u hotelu „Milenij - 4 Opatijska Cvijeta“.

Predstavnici naše škole bili su pedagoginja Jelena Horvatek, učenik Karlo Gmaz te

predstavnica roditelja, gospođa Andrijana Gredičak. Susret je trajao 2 dana, no udaljenije škole došle su dan prije (16. 11., u ponедjeljak). Učenici su mogli birati između aktivnosti, radionica ili forum teatra gdje su raspravljali o temi „Roditelji i škola“. U konгресnom je centru dvaput dnevno bilo okupljanje. 18. studenoga sudionici su se vratili u svoje škole i županije.

Karlo Gmaz, 8.c

HAJ, JA SAM ONLINE

U četvrtak, 25. veljače posjetila nas je književnica Melita Rundek. U pisanju nema književnog idola. Uvijek je željela pronaći svoj put, a je. Govorila nam je. Književnika piše o to jednostavno piše dosadne stvarima. Dok online“ najla na račun posvetila ju potiče na va iz knjige većinom su

Književnica je zanimljiva sugovornica

Marta Grabušić, 6.b

KAJKAVIJADA VARAŽDINSKE TOPLICE, 15. 11. 2009.

U organizaciji DND-a održana je revijalna smotra učenika osnovnih škola. Među mnogobrojnim izvođačima iz cijelog kajkavskoga područja zapažen je bio

nastup učenika 5.a Patrika Žegreca. Krasnoslovio je pjesmu našeg bivšeg učenika Nikole Leškovića *Kak štel bi znati*.

Vesnica Kantoci

Što je novo?

VESELO NIKOLINJE

U petak, 4. prosinca 2009. godine, održala se priredba povodom Nikolinja u predvorju naše škole. Bilo je mnogo scenskih igara, recitacija, plesa... Izvedene su sljedeće točke: "Čekamo svestog Nikolu" (1.a), "Ljubav na dar" (1.c), "Što mi je donio svesti Nikola?" (Martin Gudan), "Krampus postao dobar" (3.c),

"Sveti Nikola" (plesna točka, 4.a), "Svetog Nikolu boli zub" (dramska skupina), "Ljubomorni krampus" (scenska igra) i "Sveti Nikola" (recitacija, 3.b). Nastupali su učenici od 1.

do 8. razreda. Na kraju priredbe, učenici literarno-recitatorske skupine bacali su bombone. Poslije priredbe, sveti je Nikola učenicima poklonio čokolade, a članovi literarno – recitatorske skupine po razredima su predstavili igrokaz "Krampus koji je volio mobitele".

Kristina Knežević, 6.6

ORO NADA

4. prosinca 2009. Udruga „Petrože“ Krušljevo Selo—organizirala je revijalnu smotru KUD-ova i pjevačkih zborova.

Članovi literarno-recitatorske skupine nastupili su recitalom / ja dišem za te. Martin Gudan, uč. 5. a izveo je monolog Mejaši i pokupio simpatije publice. S njim je snimljena i emisija za dječji program Radija Donja Stubica. Monolog Pravda izveo je Filip Herceg, uč. 5. a.

Vesnica Kantoci

U BOŽIĆNO SLAVLJE BOGATIM PROGRAMOM

U našoj se školi u velikoj sportskoj dvorani 22.12.

skupine pod vodstvom učiteljice Vesnice Kantoci) u

2009. u 16 sati održala priredba povodom Božića. Učenici su zajedno sa svojim učiteljcama pripremili bogat kulturno – umjetnički program u kojem se moglo naći ponešto za svakoga – od glume, plesa, recitacija i recitala te pjesme. Predstavljene se sljedeće točke: Božićna noć (recital učenika recitatorsko – literarne

suradnji s pjevačkim zborom (voditeljica Bosiljka Pavlović) koji je otpjevao dvije pjesme: U to vrijeme godišta i Happy Christmas.

Dramska skupina Društva Naša djeca predstavila je igrokaz Pripreme Djeda Mraza, a pripremila ih je učiteljica Ankica Šuk. Učenici 1.a pod vodstvom svoje učiteljice Vesne Grabušić izveli su dvije recitacije: Kesni sneg i Ide zima. Folklorna skupina (voditeljica

Marija Japec) rasplešala nas je pjesmom Ja posijah repu, učenici ritmičke skupine (voditeljica Sanja Jelačić) plesom na pjesmu Sretan Božić svakome, a učenici 3.c (voditeljica Suzana Sadaić) plesom uz pjesmu All I Want For Christmas. Učenici 1.c sa svojom učiteljicom Snježanom Sitarić – Knežić pripremili su scensku igru Pet pahuljica – pet bijelih sestrica te recitaciju Božićna čestitka.

Dramska skupina Društva Naša djeca pod vodstvom učiteljice Suzane Sadaić i Ane Kaić izvela je igrokaz suvremene tematike Recesija

krade Božić. Članovi literarno – dramske skupine pod vodstvom učiteljice Ksenije Puščenik pripremili su recitaciju Božić vu srcu.

Svakako treba spomenuti prekrasne žive jaslice koje su bile kulisa cijelokupnom programu. Osmislile su ih i postavile učiteljica likovne kulture Blaženka Babić te naše defektologinje Josipa Gorup – Rožić te Anita Šalec. Josipa, Mariju i pastire predstavljali su učenici 5.c razreda.

Kroz cijelokupni program učenike su vodile učenice 6.b razreda Kristina Knežević i Monika Škof koje su svima na kraju zaželjele sretan i blagoslovjen Božić te ugodne zimske praznike.

Nataša Čičko

RAZREDNA PRIREDBA U 1. C

Zadnjeg dana nastave u prvom polugodištu, pripremili smo razrednu priredbu za naše roditelje, braću i sve one koji su nam se željeli pridružiti. Bila je to naša prva, prava priredba. Sudjelovali su svi učenici. Neki su recitirali, neki glumili, a svi smo pjevali. Nastupili su i članovi naše dramsko-recitatorske grupe koji su nastupali i na školskim priredbama za Nikolinje te na božićnoj priredbi. Roditelji su bili iznenađeni. S lica im nije silazio osmjeh sreće i zadovoljstva.

Detalj s priredbe
1. c razreda

Nije nam bilo lako. Tek smo naučili tiskana slova, sve nam je još teško, a bili smo i vrlo uzbudjeni pa je i trema bila velika. No, roditelji su nam to oprostili.

Školska knjižničarka bila je gošća i fotografkinja te joj se zahvaljujemo. Ona, kao neutralni gost, iskazala je svoje zadovoljstvo i sve nas pohvalila.

*Snežana
Sitarčić-Knežić*

Povorka dolazi iz parka ...

ŠKOLSKI SUSRET LIDRANO 2010.

Povjeranstvo pozorno
prati sve nastupe

U četvrtak, 14.1. 2010.g. u 18:30 održao se školski susret LIDRANO. Povjeranstvo, kojeg su činile prof. hrvatskoga jezika u SŠ Oroslavje Barica Gradiški, ravnateljica SŠ Oroslavje Natalija Mučnjak, knjižničarka Gradske knjižnice Oroslavje Lidija Fuštin te naša školska knjižničarka Valentina Mokrovčak, trebalo je odabrati 3 literarna rada, 2 monologa i 1 skupni nastup. Tri najbolja

literarna rada su: *Molitva* (Romario Žegrec, 8.b), *Moj pas* (Anja Puščenik, 6.a) i *Najdraži kolači* (Petar Pavlić, 3.b). Od monologa izabrani su *Glazbena kultura* (Jelena Ivić, 1.a) i *Tak štel bi znati* (Patrik Žegrec, 5.a). Od dva skupna nastupa bolji je ipak bio *Koza i kozlići* (2.b, Ankica Šuk).

Kristina Knežević, 6.6

Pred nastup vrla velika nervosa

FAŠNIČKE ŠPELANCIJE U OROSLAVJU

U subotu, 13. veljače 2010. u organizaciji TZ grada Oroslavja održane su Fašničke špelancije. Sudjelovale su mnoge grupe kao i pojedinačne maske. Maškare su u povorci iz Parka obitelji Prpić došle do Oro trga. Dijelilo se kuhanovo vino i topli čaj. Prodavale su se krafne. Neki su se zabavljali na vrtuljku. Nakon predstavljanja maski, klaunica Nina zabavljala je djecu. Poslije Nine pjevala je Sementa Rajhard. Po običaju palio se fašnik kojeg je sašila Marija Horvat. Od svih maski ipak su bili najbolji „dalmatineri i Cruella de Vill“. Bilo je zabavno i pomalo hladno!

Spaljivanje fašnika

Kristina Knežević i Marta Grabušić, 6.6

... na Oro trg

Što je novo?

Terenska nastava, izleti, maturalac

ČLANCI I FOTOGRAFIJE 2. A RAZREDA

Posjetili smo i mlini u Loboru gdje su nas dočekali ljubazni domaćini, vlasnici mlinova Kunić. Naučili

Na samom početku nove školske godine razgledavali smo i bolje upoznali grad Orljavu i njegove značajne građevine. Najviše nam se svidjela pošta.

Najviše od svega na svijetu volimo jesti pa smo i ovogodišnji Svjetski dan hrane, 16. 10. proslavili tako da smo pojeli sve kolače i peciva naših vrijednih mama.

Ispred pošte

Vrijedne ruke sve mogu

Kolači su za prste polizati

Izrađujemo ukrase

smo mnogo o vrstama brašna i peciva i, na kraju, svaki je od nas napravio svoj krušić. U svemu tome pomogla nam je naša Dubravka Šala, vlasnica turističke agencije „Antoma“.

I ove smo školske godine organizirali zajedničku radionicu roditelja i učenika.

Svi smo se jako trudili i od papira i različitih ukrasa izradili božićno drvce.

Vesna Pticek

KONTAKT POLICAJAC S PRVACIMA

Policajac nas je mnogo naučio

„majka mudrosti“ nije sve ostalo samo na teoriji. S našim kontakt policijem I. Pavlinom odlučili smo teoriju provesti u praksi. Lijepog jesenskog dana uputili smo se, u njegovoj pratnji, upoznati prometne

opasnosti u našem gradu, na dijelovima puta od kuće do škole.

Po završetku ove izvanučioničke nastave, policajac Pavlina bio je zadovoljan našim znanjem, no skrenuo nam je pažnju da svo znanje uvek provodimo i u praksi na putu kući ili u školu. Nastojimo ga poslušati.

*Snježana
Sitarić - Knezić*

Na samom početku 1. razreda naš kontakt policijac Pavlina, na zanimljiv način uveo nas je u problem učenika prvaka, koji polaskom u prvi razred postaju sudionici u prometu. Predavanje i prezentacija bili su vrlo zanimljivi. Jako smo se obradovali i poklonima koje smo dobili od policijske postaje, a bili su nam i korisni u svakodnevnom pješačenju do škole.

No, kako je „ponavljanje

POSJET KULTURNIM USTANOVAMA

Učiteljice trećih razreda povele su svoje učenike 21.1. 2010. godine na izlet u Zagreb. Posjetili smo kazalište i muzej.

U Kazalištu „Trešnja“ gledali smo predstavu Pipi Duga Čarapa. Predstava je bila zanimljiva i jako smiješna. Pipi

nas je upoznala s običajima iz cijelog svijeta. „Jeste li znali da je Argentina tako daleko da tamo čak i voda iz umivaonika istječe u suprotnom smjeru? A jeste li znali da učiteljice u argentinskim školama odmataju učenicima bombone iz papira?“. Ne znam je li sve to istina, ali mi smo joj ipak povjerivali. Nakon pred-

stave posjetili smo Prirodoslovni muzej. Gledali smo izložbu o rijetkim životinjama, a vodič nam je

U Prirodoslovnom muzeju

objašnjavao o životinjama koje su živjele u dalekoj prošlosti. Najbolje je bilo kada smo vidjeli morskog psa i kitov Zub. Pri povratku našim kućama u autobusu je bilo bučno i veselo. Jedva čekam idući izlet.

Jakob Ordanić, 3. b

MATURALAC ŠKOLSKE GODINE 2008./2009.

1. dan - 14. 6. 2009.

Putovanje, smještaj, nezgoda

Ujutro smo se sastali na Oro-tržnici oko 5.30. Svi smo došli s roditeljima i bili po spani. Nosili smo velike, natrpane i teške kovčeve. Autobus nas je već čekao na stanici. Kad su se otvorila vrata, svi smo nahrtili na njih boreći se za mesta na kojima ćemo sjediti ovih 5 dana. Mi smo zauzeli najbolja mjesta, onih pet na kraju busa (Dodo, Bobo, Matt, Kac i Fić). Krenuli smo. Na putu je bilo odlično. Cijeli smo put slušali mjuzu i pjevali. Kad smo došli do Splita, išli smo u razgledavanje Dioklecijanove palače i rive. Bilo je pakleno vruće pa nam nije bilo ni do čega.

Jedva smo dočekali da se ukrcamo na trajekt te da krenemo prema našem odredištu, gradu Starigradu na Hvaru. Na trajektu je bilo super, posebno vani kod ograde gdje nas je osvježavao lagani povjetarac. Napokon, stigli smo! Nakon nekog vremena smjestili smo se u hotel i počeli se raspakiravati. Raspakirali smo se iTRES!!!isprva nismo bili svjesni što se dogodilo. Puklo je staklo. Svi su se pojavili na hodnicima. Vec se zabio u staklo i cijeli se razrezao. Jako je krvario i pozvali smo hitnu. Brzo je stigla pomoć i Vedranu su helikopterom iz grada odveli u KBC Split te ga tamo operirali. Navečer smo šetali uz more i smakali noge. Dan je bio grozан zbog te nesreće s Vecom, ali svejedno smo to prebrodili i mirno zaspali.

2. dan - 15. 6. 2009.

Grad Hvar, Paklenski otoci, kupanje

Probudili smo se oko 7 sati i svi skupa, s Vedranom u mislima, otišli na doručak. Oko 10 sati autobusom smo otišli u grad Hvar gdje smo razgledavali znamenitosti. Nitko nije bio sposoban ni za što, bilo je vruće, pakleno!!! Brodom, iz Hvara, vozili smo se na Paklene otoke. Tamo je stvarno bilo „pakleno!“ Otišli smo na ručak, a poslije smo se kupali na lijepoj plaži u toploj moru.

Nakon hodanja odmorili smo noge

Na povratku smo bili iscrpljeni! No, zabavni je bilo kraja...išli smo se kupati ispred hotela i izvodili svakakve ludorije...u sobi smo spojili zvučnike računala i...navijali glazbu da ju je cijeli hotel čuo do 2 u noći!

3. dan - 16. 6. 2009.

Vis, Modra špilja, Komiža

Treći dan. Ustali smo. Svi smo sada vani u „dvorištu hotela“ i razgovaramo o jučerašnjem danu. Oko 7 sati otišli smo u predvorje restorana i tamo čekali profesore da skupa s njima krenemo na doručak. Nakon doručka brzo smo odjurili u sobe, uzeli sve stvari koje su nam bile potrebne i busom otišli u grad Hvar gdje nas je čekao brod koji će nas voziti do otoka Biševa. Na putu prema otoku imali smo ručak na brodu. Kada smo stigli u Biševo, malo smo odmorili. Nakon nekog vremena po nas su stigli mali čamčići koji su nas prevozili unutar Modre špilje. Špilja je

... pa smo se ohladili na plaži

bila predivna. Svjetlost koja je dopirala izvana osvjetljavala je vodu u špilji i davala joj svijetloplavi odsjaj. Nakon posjeta špilji ukrcali smo se natrag na brod i krenuli prema otoku Visu, točnije u grad Komižu. U Komiži smo se kupali, skakali s mola i igrali picigin. Na povratku prema Hvaru kartali smo cijelim putem. Za 3 sata vožnje stigli smo u hotel, otišli na večeru, zabavili se pjesmom i plesom u disku i u krevet.

4. dan - 17. 6. 2009.

Jelsa, Vrboska, kupanje, pakiranje

Danas smo mogli malo dulje spavati budući da nismo imali prepun raspored razgledavanja. Nakon doručka otišli smo na parkiralište hotela, ušli u bus i krenuli. Prvo smo išli pogledati mjesto u gradu Starigradu gdje su arheolozi pronašli ruševine starog grada. Nakon razgledavanja iskopina uputili smo se prema Jelsi. Nakon što smo razgledali Jelsu, krenuli smo u Vrbosku, malo mjesto nedaleko od Jelse. U hotel smo se vratili točno za vrijeme ručka. Najeli smo se,

Bilo nam je pakleno vruće ...

otišli u sobe, uzeli stvari za plažu i krenuli na cijelopodnevno kupanje na plaži ispod hotela.

Oko 7 sati otišli smo u sobe, sredili se za večeru i otišli u restoran. Nakon posljednje večere u hotelu krenuli smo u sobe da spre-mimo stvari za putovanje i očistimo sobu od nereda. Oko 22 sata krenuli smo u disk i tamo se zadržali do pola noći, a onda su nas profesorice natjerale da se odemo istuširati i spremiti za sutrašnji put kući.

5. dan - 18. 6. 2009.

Natrag u Split, posjet Vedranu u KBC Split, Trogir, odlazak kući

Ujutro su nas profesorice probudile i morali smo složiti krevete, pospremiti sobu i spremiti se za put kući. Došli smo na pristanište trajekta u Starigradu. Tamo smo otišli u "shopping" kupiti hranu i piće za put i onda smo čekali trajekt da dođe u luku. Vožnja trajektom ovog je puta bila zabavnija jer smo znali kakav je put i znali smo kako i čime se opremiti da nam ne bude dosadno putovati. Kad smo stigli u Split, svi smo jedva čekali da vidimo našeg frenda kako se oporavlja u bolnici. Mislimo da ćemo ga vidjeti tužnoga, no on je bio sretan i izgledao je k'o nov. Krenuli smo iz Splita. Ručak smo imali negdje u okolici Trogira. Nakon ručka krenuli smo u grad

Trogir u razgledavanje zidina. Tamo smo dobili nekoliko minuta slobodnog razgledavanja i onda smo krenuli kući. Na putu kući nismo previše stajali tako da što prije stignemo. Stigli smo oko 22 sata. Dočekali su nas roditelji na Oro-tržnici.

*Filip Mlinarić i
Karlo Gmaz, 8.c*

Što je novo?

NA SLJEME, NA SLJEME, NA SLJEME, NOGA VEĆ SAMA BEŽI.....

Učenici trećih razreda Osnovne škole Oroslavje sa svojim učiteljicama Marijom Japec, Ksenijom Pušćenik i Suzanom Sadaić posjetili su 29. 9. 2009. godine najviši vrh Medvednice-Sljeme. Prijе polaska, učiteljice su napomenule

da nećemo samo šetati i igrati se već nešto i naučiti. I stvarno, bilo je zabavno, ali i poučno. Prvo smo hodali kroz šumu i primjenjivali gradivo o orijentaciji u prostoru. U tome nam je pomogao kompas, sunce i mahunika. Učiteljice su nam

pripremile i nastavne listiće koje smo rješavali na Činovničkoj livadi. Kasnije smo se na toj livadi i igrali. Bilo nam je baš lijepo. Preporučili bismo svim učenicima i učiteljicama da pos-

Odmor u hladu

jete Sljeme, uživaju u svježem zraku, prekrasnoj prirodi do koje nas dijeli samo 20 minuta vožnje autobusom.

David Štefek, 3. c

Šetnja šumom

TERENSKA NASTAVA ČETVRTAŠA

6.10. 2009. godine bili smo u Zagrebu, na terenskoj nastavi. Sve što smo učili o Zagrebu, kao glavnom gradu naše države, trebalo je i vidjeti te utvrditi stečeno znanje. Bilo je zanimljivo voziti se uspinjačom, šetati llicom, slušati legende o Manduševcu, Kamenitim vratima, Krvavom mostu... Sve važne građevine vidjeli smo u obliku maketa u Muzeju grada Zagreba. Nažalost, nismo čuli kako puca Grički top jer smo u to vrijeme bili u kinu, u Cinestaru. Gledali smo film o zabavnoj pustolovini jednog 78-godišnjaka, prodavača balona. Njegovo čudesno putovanje započinje vezanjem tisuću balona za kuću koja lagano poleti prema divljinama Južne Amerike. Na tom neobičnom putovanju pridruži mu se njegova noćna mora, dječak Ratko. Uživali smo u smiješnim scenama, kokicama i udobnim sjedalima. Vratili smo se kući umorni i puni lijepih dojmova.

Manduševac nas je oduševio

Dominik Pavlić, 4.c

TERENSKA NASTAVA U KRAPINI

Željeli smo nešto više saznati i naučiti o našoj županiji i županijskom središtu. Upravo zato, učenici 3. a, b i c razreda posjetili su 2.12. 2009. grad Krapinu i prvog čovjeka Krapinsko-

zagorske županije, župana Sinišu Hajdaša-Dončića. Postavili smo mu hrpu pitanja na koja nam je ljubazno odgovarao. Pitali smo ga može li sladoled bar u našoj županiji biti besplatan, no na našu

žalost, odgovor je bio negativan. Posjetili smo crkvu svetog Nikole, franjevački samostan, šetali i upoznavali Krapinu, a najviše smo se veselili obilasku Hušnjakova brda. U izgradnji je i novi Muzej

evolucije. Jedva čekamo da otvorí svoja vrata svim posjetiteljima i da ponovno posjetimo naše županijsko središte.

Viktoria Hren, 3. c

Književnica nam je otkrila kako je počela pisati

U petak, 13.11. 2009. posjetili smo, već nama dobro znan, Interliber. Poslije nastave ugodno smo se smjestili u autobus. Na Interliber su išli novinari, knjižničari, napredni informatičari, članovi literarne skupine te oni koji su htjeli.

tila da novinari obavezno moraju na susret s književnicom Sanjom Polak. Ta vijest nas baš i nije razveselila, ali što se mora, mora se.

Ostali su mogli šetati i razgledavati knjige i ostale paviljone. Sanja Polak je vrlo za-

Za one koji ne znaju, Interliber se nalazi na Zagrebačkom velesajmu. Odmah po dolasku profesorica nas je obavijes-

bavna i dobra spisateljica. Pričala nam je o nastanku svojih knjiga. Ukratko, ona je počela pisati sastavke svojim učenicima kako bi oni počeli čitati. Jednoga dana djevojčice su je zamolile da napiše priču o jednoj djevojčici. Tako je nastao „Dnevnik Pauline P.“ Nakon nekoga vremena nastao je i drugi dio po imenu „Drugi dnevnik Pauline P.“ Kasnije su se počele nizati i druge priče za djecu koje su vrlo popularne u školskoj lektiri. Književni susret je trajao oko sat vremena. Kada je završio, imali smo vremena za razgledavanje.

Na Interliberu se mogu naći raznorazne knjige: od kriminalističkih priča, bajki,

„strašnih“ knjiga, znanstvenih, biografskih, pa sve do odgoja djece, povijesnih, medicinskih, kuharica, poezije, komedija.

Nakon razgledavanja krenuli smo u Cinestar u Avenue Mall-u. Kupili smo kokice i sokove i ugodno se smjestili u dvoranu. Na ekranu se velikim slovima pojavilo: „Žena vremenskog putnika“. Film je bio jako zanimljiv i napet. Iako na kraju završi tužno i natjera vas na suze, bili smo oduševljeni. Imali smo još pola sata vremena za „shopping“. Kući smo se vratili praznih džepova i puni dojmova.

Marija Sviben, 6.b

INTERLIBER, STIŽEMO!

U POSJETU HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I VJESNIKU

U redakciji Vijesti baš nam je bilo ugodno

U srijedu, 25. 11. 2009. godine, učenici 8. razreda posjetili su u poslijepodnevnim satima HRT (Hrvatsku radioteleviziju). Voditeljica je bila prof. engleskoga jezika Tajana Martinić, a pridružile su nam se profesorice Nataša Čičko, Sanja Jelačić, Sanja Vidiček te Ana Hamer. Od gospođe Nade Šegit

zadužene za odnose s javnošću, doznali smo da je dužina svih hodnika HRT – a čak 32 km.

Na našu sreću, nismo prošli cijeli put nego samo dio. Posjetili smo radio, vidjeli smo studio u kojem vježba orkestar HRT-a, studio Anton Marti u kojem se snima „Ples sa zvijez-

dama“, a na dan našeg posjeta snimao se novogodišnji program. Vidjeli smo studio u kojem se snima Dnevnik te kako funkcioniraju blesimetri. Također, vidjeli smo kako nastaju vijesti te studio iz kojeg se emitiraju. Nakratko smo vidjeli i emisiju „U istom loncu“ te „Milijunaš“. Nakon HRT -a uslijedio je posjet Vjesniku gdje nas je primio glavni urednik elek-

tronskog izdanja Vjesnika, gospodin Igor Mandić. Isprčao nam je kako je postao novinar te koje osobine mora imati novinar. Posjetili smo Vjesnikove redakcije te tiskaru u kojoj smo vidjeli rotaciju te kako se tiskaju novine.

Kući smo se vratili s puno novih informacija i znanja.

Judita Motočić i Lea Španiček, 8.c

U Plavom studiju

Projekti i radionice

BOŽIĆNA RADIONICA U 1. C

U uređenju učionice ...

Prvi razred, prvi zajednički blagdani, kakvo uzbuđenje i sreća za sve roditelje, učenike i ostale ukućane.

Nezaboravni doživljaj u 1. c razredu kada smo se okupili mi, roditelji, s

našom djecom u učionici, kako bi s veseljem uredili njihovu učionicu, njihov drugi dom. Radili su svi, i veliki i mali, i mlađi i stariji s istim žarom, veseljem i uzbuđenjem.

Pozvani su naši roditelji, a učenici su im predstavili svoje rade. Pogledali su i vježbe, a zatim je počeo rad na dekoraciji učionice.

Jako mi je draga tom prigodom sudjelovati u zajedničkom druženju i veselju.

Stoga hvala svima koji su nam to omogućili i svima koji su sudjelovali te se

... pomogle su mame

nadam da će biti još takvih trenutaka koje ćemo moći darovati svojoj djeci s ljubavlju!

*mama Roberta, iz 1. c
Verica Mikanović*

PROJEKT ČETVRTIH RAZREDA „KAD SE VRIJEDNE RUKE SLOŽE, SVAKI ČETVRTAŠ NA MORE MOŽE!“

Planirane su (neke i realizirane) akcije svih učenika četvrtih razreda, njihovih roditelja, vjeroučiteljice Sanele i njihovih razrednih učiteljica sa svrhom odslaska svih učenika u školu u prirodi.

Pod motom „Kad se vrijedne ruke slože, svaki četvrtaš na more može!“ svi učenici i njihovi roditelji upoznati su sa zanimljivim akcijama kojima bi se kroz godinu prikupilo što više sredstava da se nekim učenicima u cijelosti podmire troškovi putovanja, a ostalim učenicima umanj ukuptna dogovorena svota.

“JESENSKO VESELJE U NAŠIM KOŠARICAMA”

Tog tjedna pripremili smo se za jesensku prodajnu izložbu. Učiteljica nam je rekla da prikupimo jesenske plodove: keštene, orahe, sjemenje cvijeća, ukrasne bućice, kukuruz, koštice... Učionica je mirisala po slatkim jesenskim plodovima. Bilo je puno crvenog šipka, bućica neobičnih oblika i boja, sjemenja kadifa, suncokreta, pjetlovih kriesta... Meni je mama pripremila sjemenje noćnih frajla, kadifca i šipka. Trebalо je sve lijepo sortirati i spakirati, pripremiti za izložbeni stand. Bili smo uzbudjeni i veseli što smo svi zajedno sudjelovali u prvoj našoj akciji.

Anamarija Kolaric, 4.c

Obilježili Dječji tjedan

OROSLAVJE - U organizaciji Društva Naša dječja i Osnovne škole Oroslavje na Oro trgu je obilježen Dječji tjedan. Svi zajedno sudjelovali su u kampanji za srušivanje nastila nad djevcima. Klinici su odraslima dijelili letke i balončići s porukama protiv tjesnog kažnjavanja djece. Kredom se crtalo po trgu i ispisivalo su se prigodne reči uz zvukove dječjih pjevanja. Također su svojim formiranim znakovima prikazana prava djece.

Našu prvu akciju popratili su i novinari Članak u Zagorskem listu. (6.10. 2009.)

Izložba jesenjih plodova na Oro trgu

Uspješno smo uredili i predvorje naše škole.

„RADOSTAN BOŽIĆ U POTKROVLJU NAŠE ŠKOLICE“

Veselili smo se još jednom Božiću. U našem potkroviju sve je bilo užurbano. Svaki četvrtak podsukao je rukave i okušao se u bar jednoj aktivnosti. Trebalo je šivati, kreativno izrađivati čestitke, napuniti lavandine vrećice, izraditi anđele, ukrase za božićne

jelke, sijati božićnu pšenicu, saditi kućne srećice, modelirati glinomolom, izraditi posebne svjećnjake i još mnogo, mnogo toga. U šivanju su nam pomogle naše majke. Čestitke nam je pomagala izraditi naša učiteljica Sanela, sve ostalo, naše učiteljice i

mi. Naše mame i bake ispekle su fine božićne kolače.

Radovalo nas je što svi podržavaju našu akciju. Hvala svima!!!

Vrijedne ruke marljivo šivaju. Najteže je bilo uvesti konac u iglu i otpetljati čvorove!!!!

Učiteljice u zbornici biraju nešto za sebe!

Božićna radionica za naše mame! Sudjelovali smo i na Božićnom sajmu Oroslavja

Vrijeme je da radimo dalje. Planovi su nam veliki, pa se moramo dobro, dobro potruditi da sve što smo planirali i ostvarimo.

učenici 4.abc i učiteljice Melita, Manuela i Renata

KAKO HRVOJE ZAMIŠLJA ŠKOLU U PRIRODI?

Škola u prirodi

Jako se veselim što ću na kraju četvrtog razreda ići u školu u prirodi.

Najviše me raduje što ću nekoliko dana provesti s prijateljima, bez roditelja. To će biti prilika da pokažemo da se znamo brinuti o sebi. Tamo ćemo

puno vremena provoditi u prirodi i na taj način učiti. Najbolje je to što ću s prijateljima smišljati nove šale i čuti dugo u noć.

Siguran sam da će to biti doživljaj za pamćenje.

Hrvoje Gredičak, 4.c

DARIO JE ZAMISLIO ODLAZAK U ŠKOLU U PRIRODI NA MAJTOVIT NACIN!

Neobično putovanje

Bit će puno igre, zabave i veselja. Putovat ćemo velikim autobusom na kat. Svirat će muzika. Svi ćemo pjevati.

Stići ćemo u hotel koji će izgledati kao velika riba, zlatne boje. Kad ćemo ulaziti, riba će se svakome veselo nasmiješiti i pozdraviti ga. Sobe će biti plave, u morskom ugođaju, a posluživat će nas svakojake

ribice iz morskih dubina. Smijehu i iznenađenjima nikad kraja. Školje će nam biti stolci, a koralji stolovi. Po moru će nas voziti dupini koji će razgovarati s nama.

Sve je to moja neobična mašta. Ipak, znam da će i stvarnost koja nas očekuje biti puna veselja i morskih iznenadenja.

Dario Mrzljak, 4.c

FOTO GRUPA

Ove je godine profesor Ivan Hren pokrenuo skupinu „mladih nada hrvatske fotografije“, foto grupu. Skupinu čine Ana Hren, Katarina Cukovečki, Florijan Tuđa, Petra Gorupec, Lucija Mirt i

moja malenkost, Lisa Bouillet. Mi fotografiramo (naravno, što ste mislili?!?) i proučavamo tehniku slikanja, ali uz sve to se i dobro zabavljamo i šalimo. Ako su vremenske prilike dobre volje, i imamo inspiracije, idemo i slikati na teren. Fora, zar ne?

moja malenkost, Lisa Bouillet. Mi fotografiramo (naravno, što ste mislili?!?) i proučavamo tehniku slikanja, ali uz sve to se i dobro zabavljamo i šalimo. Ako su vremenske prilike dobre volje, i imamo inspiracije, idemo i slikati na teren. Fora, zar ne?

Onda nam se pridružite! Sve što vam treba je neki stroj za slikanje, oko za detalje i malo fotografskog pamćenja. Dobro, ovo zadnje ne treba, no, sve jedno, svatko je dobrodošao!

Lisa Bouillet, 6.a

Sport

SPORTSKE IGRE U ORU-GORU AKCIJA „MANJE ORUŽJA-MANJE TRAGEDIJA“

Sonja Borovčak pozdravila nas je na početku, ...

... a zatim je uslijedilo natjecanje

U srijedu, 16. 9. 2009. održao se susret MUP-a i UN-a povodom akcije „Manje oružja-manje tragedija“. Na susretu su se

našli naš gradačelnik Ivan Tuđa, njegova zamjenica Danica

Hursa, zamjenica župana Sonja Borovčak i načelnik Krapinsko-zagorske policije Željko Cujzek. Govorilo se o raznom oružju koje ljudi neovlašteno drže u svojim domovima te kako je zbog toga stradalo jako puno djece i odraslih.

Jedan od glavnih slogana bio je „Izbaci uljeza“. Nakon govora održala su se razna natjecanja: nogometne utakmice između političara i policijske uprave Zaprešić, između petih i šestih razreda, a cure su igrale odbojku na pjesku i graničara. Sve je završilo besplatnom pizzom i pićem, a za pizzu se „borilo“ rukama i nogama.

Poručite svojim roditeljima, susjedima, prijateljima i svima ostalima da vrate svoje oružje koje drže nezakonito u svojim domovima jer, ako je manje oružja, manje je i tragedija.

Marija Sviben & Mirna Leš, 6.b

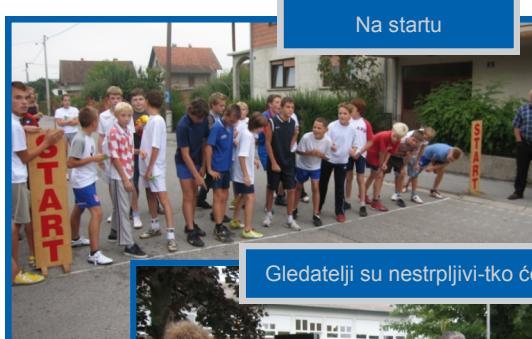
TRČIM, TRČIM ... CROSS!

U petak, 18. 9. 2009. ispred naše škole održao se cross povodom Europskog tjedna mobilnosti. Trčao se krug od 800 metara. Utrkivale su se cure petih i šestih, sedmih i osmih razreda te dečki petih i šestih te sedmih i osmih razreda. U kategoriji petih i šestih razreda-cure prva je bila Ana Frinčić, druga Marija Sviben i treća Beata Podgajski, sve iz 6.b. U kategoriji petih i šestih razreda-dečki prvi je bio Marko Jagečić iz 6.a, drugi Nikola Grgec iz 6.c, a treći Lovro Gmaz iz 6.b. U kategoriji sedmih

i osmih razreda-cure prva je bila Yvonne Mrzljak iz 7.b, druga Ena Mikulić iz 7.a i treća Tamara Tomić također iz 7.a. U kategoriji sedmih i osmih razreda-dečki prvi je bio Siniša Ban iz 8.a, drugi Romario Žegrec iz 8.b, a treći Petar Kezele iz 7.b.

Utrka je završila proglašenjem pobjednika i dodjelom medalja.

Marija Sviben, 6.b

Na startu

Gledatelji su nestrljivi-tko će biti brži?

U TRČANJU NAM NEMA RAVNIH

Natjecanje u crossu održalo se 28.10. 2009. godine u Krapinskim Toplicama. Na crossu je nastupilo mnogo škola, a među njima i Osnovna škola Oroslavje. Učenici naše škole postigli su odlične rezultate. U skupini 5. i 6. razreda (djevojčice, pojedinačno) najbolja je bila Ana Frinčić koja je osvojila 1. mjesto, od ukupno 67 natjecateljica, dok je

Marija Sviben bila 8. U skupini 5. i 6. razreda (djevojčice, ekipno) naše su učenice također osvojile 1. mjesto. U skupini 5. i 6. razreda (dečaci, pojedinačno) Jagečić Marko osvojio je 4. mjesto od ukupno 80 natjecatelja. 3. mjesto osvojili su naši dečaci u skupini 5. i 6. razreda (ekipno).

U skupini 7. i 8. razreda (djevojčice, pojedinačno) Yvonne Mrzljak osvojila

je 5. mjesto, a Ena Mikulić 7. od ukupno 75 natjecateljica. Ekipno su djevojke bile 3. Što se tiče dečaka 7. i 8. razreda (pojedinačno) Siniša Ban je osvojio 9. mjesto od ukupno 88 natjecatelja, a ekipno smo bili 8.

Čestitamo svim učenicima i profesoru Marinku Banožiću na postignutim rezultatima.

Ana Frinčić, 6.b

NATJECANJA IZ KOŠARKE

10. 2. 2010. u našoj se školi održalo natjecanje iz košarke. Sudjelovale su OŠ Oroslavje, OŠ K. Š. Gjalskog Zabok, OŠ Stjepana Radića Breštovec Orehovički te OŠ "V. Nazor" Budinčina. Zabok je bio prvi, Oroslavje drugo, Breštovec treći, a Budinčina četvrti. Po prvi puta je košarkaško natjecanje održano u našoj školi. Svi smo s voljom i željom to iščekivali, podržavali naše i dobro se zabavili. Nadamo se da će se uskoro ponoviti

slično natjecanje.

Polufinal je održano u Pregradi 26. veljače 2010., a rezultati su sljedeći: u skupini A 1. mjesto zauzela je OŠ Ljudevita Gaja Krapina, 2. mjesto OŠ Oroslavje, a 3. OŠ Bedekovčina. U skupini B 1. je OŠ K. Š. Gjalskoga Zabok, 2. OŠ Mače, a 3. OŠ Đurmanec. U finalu je pobijedio Zabok, a u polufinalu Mače tako da su naši dečki završili na 4. mjestu.

Petra Pavlić, 8.c

NATJECANJE IZ ŠAHĀ

U petak, 11.12. 2009., održalo se natjecanje iz šaha. Natjecanje je bilo u prostorijama osnovne škole u Gornjoj Stubici. U ženskoj ekipi bile su Maja Vdović, Marija Jagečić i Judita Motočić. U muškoj ekipi bili

su Kristijan Vojtić, David Motočić, Filip Dogan, Jurica Posilović i Ivo Veveřec. Dečki su osvojili peto mjesto, dok su cure bile druge.

Judita Motočić, 8.c

OPET USPJEŠNI

U srijedu, 17. 2. 2010. održalo se prvenstvo Krapinsko-zagorske županije u skijaškom trčanju SPRINT. Učenici iz osnovne i srednje škole Oroslavje i ostala dva kluba postigli su dobre rezultate. U kategoriji mlađih Cicibanki 1. mjesto osvojila je Nikica Jagečić, 2. je bila Ana Kucelj, a 3. Antonija Hrgetić.

Mlađi Cicibani također su postigli dobre rezultate: 1. mjesto zauzeo je Karlo Kunštek, 2. je bio Filip Kralj, a 3. je bio Sebastijan Čičko. **Stariji Cicibani:** 1. mjesto Noa Jagečić, 2. Eugen Bival, a 3. Fran Komljen. **Cicibanke:** 1. Vinka Kovačić, 2. Suzana Kucelj, a 3. je bila Ana Beg. **Dječaci:** 1. mjesto osvojio je Goran Knežić, 2. Mislav Petrović, 3. mjesto Vilim Kovačić. **Juniori:** 1. je bio Filip Petrović, 2. je bio Gašpar Tomić, a 3. Marko Šturlan. **Juniorke:** 1. Yvonne Mrzljak, 2. Anamarija Papić, a 3. Ana Frinčić. Od starijih kategorija: 1. mjesto zauzeo je Filip Kontak, 2. Jurica Veveřec, 3. Jakov Kontak, Vedrana Malec je bila 1., a njezina sestra Lorena Malec 2. Poslužilo nas je vrijeme, bilo je lijepo i sunčano i svi smo postigli dobre rezultate i bili smo jako sretni.

Mirna Leš & Ana Frinčić, 6.b

CURE PRVE U RUKOMETU

19. studenoga 2009. održano je rukometno natjecanje u Zlatar Bistrici na kojem je školski rukometni klub „ORO“ bio prvi u skupini. Natjecali su se školski klubovi Zlatara, Đurmanca i Oroslavja.

Rezultati su bili sljedeći:

Oroslavje – Đurmanec (12:2)

Oroslavje – Zlatar (11:2)

Đurmanec – Zlatar (6:4)

Natjecanje nastavljamo u veljači 2009. Nadamo se jednako uspješnim rezultatima, a curama čestitamo!

Petra Pavlić, 8.c

DRUGI KRUG NATJECANJA U RUKOMETU

U Zlatar Bistrici je 25. veljače 2010. održan drugi krug natjecanja u rukometu. Sudjelovale su 4 ekipa od kojih je jedna bila naša, oroslavska. Oroslavčanke su postigle odličan rezultat – drugo mjesto. Prvo su mjesto osvojile djevojke iz OŠ Krapinske Toplice, treće mjesto OŠ Marija Bistrica, a četvrto Breštovec Orehovički. Sve u svemu, cure su se lijepo zabavile.

Petra Pavlić, 8.c

NATJECANJE U STOLNOM TENISU

5. veljače 2010. održano je natjecanje u stolnom tenisu na nivou Krapinsko – zagorske županije. Domaćin je bila OŠ Donja Stubica koj je ugostila nekoliko muških i ženskih ekipa. Natjecanje je počelo u 8 sati, a trajalo je do 14 do kada su sve ekipе odmjerile svoje snage. Prvo mjesto u ženskoj ekipi osvojila je OŠ K. Š. Gjalskog (Zabok), drugo mjesto OŠ Oroslavje, a treće mjesto OŠ Stubičke Toplice.

Veronika Lacković, 7.c

Uz školske knjižnice

POTICANJE ČITANJA U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

Čitanje je zabavno

„Školska knjižnica je mjesto gdje se učenik uvodi u svijet knjige i čitanja. Čitanjem on otkriva raznoliki svijet literature. Pri tome tehnike čitanja i razumijevanje pročitanog postaju bitan preduvjet uspješnosti procesa cjelokupnog

školskog učenja.

Školske knjižnice pružaju temelje za učenje i samostalno istraživanje te uvažavaju učenika onakvog kakav on jest i utječu na njega kakav će biti.“

Jedna od osnovnih zadaća školske knjižnice je i razvijanje čitalačkih vještina i navika čitanja, stoga se u našoj školskoj knjižnici provode satovi poticanja čitanja.

U poticanje čitanja uključeni su učenici koji imaju teškoće u čitanju ili jednostavno ne vole čitati.

Cilj aktivnosti je poticanje čitanja kao

jezične djelatnosti i temelja obrazovanja.

Slušanjem i čitanjem odabralih bajki i kratkih priča nastoji se poboljšati tehnika čitanja i razumijevanje pročitanoga. Stvaralačkim oblikom rada (uvedi novi lik u priču, napiši pismo glavnom liku, nariši završetak bajke, opiši ilustraciju iz bajke i slično), želi se potaknuti učenike na govorno i pisano izražavanje te zauzimanje pozitivnog stava prema knjizi i knjižnici jer „KNJIGA JE PRIJATELJICA DUŠE“ – kaže Franco Lanza.

Valentina Mokrovčak

PROSINAC U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

Mjesec prosinac donosi nam ukrašene učionice, mirisne kolačice, puno ljubavi i dobre. A u školsku knjižnicu donio je pano dobrih želja. Učenici i učitelji izradili su i napisali prekrasne božićne i novogodišnje čestitke. Svima u školi, učenicima, kolegama, knjigama zaželjeli su...

... „Svim đacima škole želim bistre glave i ručice što samo dobra djela prave.

Učiteljima želim da budu mudri, snažni ... jer su svojim đacima itekako važni.“

(defektologinja Anita)

I dok se pano krasio čestitkama, knjižnica se pretvorila u pravu bajkovnicu.

Knjižničarka je učenicima pripovijedala Andersenovu bajku *Djevojčica sa šibicama*. Nakon čarolije rijeći, uslijedila je čarolija boja. I tako je pano dobrih želja dobio susjeda, pano likovnih radova.

A kakva je to knjižnica u kojoj nema igre i zime?

Naši „Hrabi kreativci“ osmislili su i napravili zimski memori. Pa, kad ne znate što bi radili pod odmorom, dođite u knjižnicu, i na

mjestu gdje se nalaze igre, potražite zimski memori. Poigrajte se, i provježbajte svoje pamćenje.

Za kraj Hvala svima koji su prosinac u školskoj knjižnici učinili radosnim, kreativnim i posebnim.

Valentina Mokrovčak

Izradili smo pano dobrih želja

MOJA KNJIŽNICA

nas, knjižničare, koji našu knjižničarku stalno nešto ispitujemo, ali joj uvijek izmamimo osmijeh na lice. Naravno, knjižničarka nam je u pravilu učiteljica, ali mi ju više smatramo vedrom prijateljicom. Mnogi se pitaju, „Zake oni stalno visuju u toj knjižnici?“ E, da im sad odgovorim. Kako vi volite biti na nogometu, rukometu, tako mi volimo biti u knjižnici. Mnogi misle da mi u knjižnici učimo. To uopće nije istina. Mi se više zabavljamo, šalimo i smijemo, ali i čitamo zanimljive knjige.

Dakako, pravila se moraju znati! Ali jedan učenik ih ne poštuje! (Hahaha)

No, budući da smo mi knjižničari, imamo povlastice. U knjižnici imamo jako puno zanimljivih knjiga, časopisa, a pogotovo zanimljivih ENCIKLOPEDIJA! To trebate vidjeti. Toliko informacija, i ne to „štrebberskih“, nego općenito... ali stvarno zanimljivo. Nema ljepeš kad sam tužna, ili kad mi se ništa ne da, dođem u knjižnicu i tamo me uvijek razveseli topla knjižnica i nasmije-

jana knjižničarka. Nema riječi kojima bih opisala kako mi je lijepo imati nekoga uz sebe. Stvarno imamo divnu knjižnicu punu mudrosti, knjiga i informacija, ali još bolju knjižničarku koja je uvijek spremna pomoći i razveseliti vas, ali, da ne zaboravim nas, knjižničare, koji svaki posao i obavezu izvršavamo kroz smijeh i šalu (ali uvijek savjesno i dobro)!

Valerija Mihovljaneć, 7.c

Mi, u našoj školi, imamo veoma zanimljivu knjižnicu. Hmm... nju ne čine samo knjige, časopisi... već i mi, knjižničari i knjižničarka. Mi se obožavamo zezati, ali naravno i raditi. Kad dođete u knjižnicu po knjige (koje naravno treba čitati i čuvati) uvijek ćete naći

PRVAČIĆI U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI I U ZAGREBU

Radovali smo se odlasku u Zagreb

Što je to školska knjižnica? Tko radi u školskoj knjižnici?

Što je to knjiga, a što slikovnica?

Kako posuditi knjigu, a kako je vratiti?

Što knjige vole, a što ne vole?

zaslužili su odlazak u Zagreb. U Kazalištu lutaka pogledali su predstavu „Ježeva kućica“. Lijepo i pristojno su se ponašali pa su prošetali parkom. A s obzirom da je Mjesec knjige, knjižničarka ih je odvela u Knjižnicu grada Zagreba. Na dječjem odjelu upoznali su neobične slikovnice. Pitate se kakve su to neobične slikovnice? To su slikovnice kojima perete zube ili se kupate, one koje sviraju, mirisu ili iz njih skaču strašni likovi i čudni dvorci. Nakon druženja s neobičnim slikovnicama, poslušali su priču o vučiću Grgi i pogledali crtic.

„Zaista nam je bilo lijepo u gradu Zagrebu, ali smo se s veseljem vratili u naš grad, u naš park, u našu školsku knjižnicu“, rekli su prvačići.

Valentina Mokrovčak

Sve su to naši prvačići lijepo naučili posjetivši školsku knjižnicu. A kako se na njezinim policama spretno snalaze,

Na sajmu je bilo puno zanimljivih knjiga

Tijekom mjeseca studenoga u našoj školskoj knjižnici organiziran je Prvi sajam rabljenih knjiga pod nazivom „Knjiga u ruci“. Sajam ili razmjena knjiga namijenjen je djeci od prvog do osmog razreda. Kao učenica 3.c razreda Osnovne škole Oroslavje i ja sam sudjelovala

u razmjeni knjiga. Bilo je lijepih knjiga, za svakoga ponešto. Ugodno sam se iznenadila što sam pronašla knjige koje su me zanimali, a isto tako koje su bile prilagođene mojem uzrastu. Velika mi je čast pokloniti knjige školskoj knjižnici koje su pronašle svoje male čitatelje

i obradovale ih. Hvala našim „Velikim knjižničarima“, školskoj knjižničarki i djeci koja su sudjelovala u sajmu i družila se cijelog mjeseca studenoga.

Viktorija Hren, 3.c

PRVI SAJAM RABLJENIH KNJIGA U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

EDUKATIVNE RADIONICE UČIMO KROZ IGRU

S ciljem populariziranja enigmatike kao nastavne metode, za učenike razredne nastave organizirana je radionica **Učimo kroz igru**. Radionica je osmišljena za svaki razredni odjel posebno, u trajanju od 45 minuta. Nakon dobivenih uputa, učenici su zajedno rješavali zadatke, a na kraju individualno utvrdili usvojene metode. Radionicu je vodila učiteljica Kornelija koja je i suradnica u školskom enigmatskom časopisu Alkica.

Alkica je jako popularna i u školskoj knjižnici. Njezine zadatke vole rješavati svi, a u svojem radu često je koristi i defektologinja Anita.

NASILJE I TOLERANCIJA U DJEĆJIM KNJIGAMA

Među lektirom je mnogo knjiga koje potiču djeće samopouzdanje, em-

patiju, razumijevanje položaja žrtve, ali i onoga koji vrši nasilje, kao i sve druge teme koje su bitno vezane uz borbu protiv nasilja među djecom.

Što je to nasilje, a što tolerancija? Prepoznaju li djeca toleranciju i nasilništvo u dječjim knjigama i u vlastitom životu? Kako doživljavamo sebe, a kako druge, kako reagiramo u svađi, kako se osjećamo, a kako ponašamo kad nas napadaju?

O ovim i sličnim pitanjima bave se učenici na radionicama

Nasilje i tolerancija u dječjim knjigama. Na primjerima pročitanih lektirnih djela (Ružno pače, Ivica i Marica, Šuma Striborova, Šegrt Hlapić, Iz velegradskog podzemlja,

Učimo kroz igru

Mali ratni dnevnik...) učenici uče o zajedništvu i suradnji, prijateljstvu, dobroti i razumijevanju, razvijaju samopouzdanje i kritičko mišljenje. Radionicama se kod školske djece nastoji promijeniti doživljaj knjige kao prisile te promicati društveno prihvativno ponašanja u obitelji, školi i zajednici.

Radionicu vodi školska knjižničarka.

Valentina Mokrovčak

Što je novo?

Šjećanje

Marta Grabušić:

Svi se sjećamo njezinog osmijeha i pjevanja. Pjevala je kao slavuj na grani, puna snage i veselja. Uvijek će nam ostati u srcu. Još danas je se sjećam kao da je to bilo jučer. Njezin smijeh i njezine pjesme uvijek su dopirali do mojeg srca. Kada nismo dobro pjevali, podigla bi ruke i uhvatila se za kosu kako bi napravila „rogove“! To nas je nasmijavalo.

Marija Sviben:

Profesorica je bila dobra i s njom na satu nikad nije bilo dosadno.

Predvodila je zbor. Sve nas je naučila ponešto. Bila je jaka, ali je nešto bilo jače od nje...

Sjećam se što nam je često znala reći: „Duda ili pelena?“ Mi smo se na to samo slatko nasmijali. Sigurna sam da je sad u raju i da pjeva s nebeskim zborom.

OTIŠLA JE PROFESORICA BRIGITA - OTIŠAO JE ANDEO

Što je novo?

Sjećate li se dana kad su vam javili da je profesorica Filipović preminula? Ja – da. Jedne večeri nazvao me je prijatelj i rekao mi tužnu vijest. Sjećam se da nisam zaplakala, ali iznenada sam osjetila prazninu, bijes, gorčinu i neku neopisivu praznoću.

Vidite, profesorica Brigita Filipović bila je jedna od najboljih osoba u mojoj životu, sigurna sam i u vashima. Uvijek nasmijana, nikad potištена, hodala je ponosno, glave uvijek visoko uzdignute. Nikad nije posustajala, nikad se nije predavala i nikad nije prihvatala „ja to ne mogu“. Osobine koje je posjedovala dizale su je visoko u očima sviju nas, činile su je osobom kakva je bila – marljiva, pažljiva, ponosna,

ambiciozna, dobra, brižna i uvijek pomalo misteriozna. Sati provedeni u njezinoj učionici jedni su od mojih najboljih trenutaka provedenih u osnovnoj školi. Originalne rečenice kojima nas je znala nasmijati „duda ili pelena“ ili izbaciti iz takta „djeca su ogledalo svojih roditelja“ još uvijek su dio nas. I mislim da će uvijek biti jer osobu poput nje teško je zaboraviti i staviti u kutiju sjećanja. Ona će se uvijek buditi u svačijim mislima, uvijek će gorjeti kao plamen vatre, iako je njezin život, nažalost, ugasnuo. Neposustajuća bolest oduzela joj je život u 56. godini života i zauvijek je odvojila od sviju nas. Otišla je preranо, preiznenada, na najboljniji način... To je ono što u meni budi bijes i gorčinu.

Profesorica Brigita imala je planove i radovala se svakom novom danu, a onda odjednom - kraj. Nije fer. Činjenica da neće biti u osnovnoj školi kad dođem posjetiti stare profesore, da je neću moći pitati za savjet još mi uvijek teško pada. Kad prođem pokraj vrata učionice glazbenog, jednostavno mi je teško ući. Još svaki kutak podsjeća na nju, a ni u jednom kutku nje. Teško mi je pomiriti se s činjenicom da u toj učionici sad „šefuje“ netko drugi jer to će uvijek biti njezina učionica i njezino kraljevstvo i nikad joj ga nitko neće moći oduzeti jer kad prođete kroz vrata, htjeli vi to ne, sjetit ćete se je. Možda je sad već lakše, ali prije je budilo velike uspomene i izazivalo veliku bol.

Profesorica Brigita svijet je napustila 23. 9. 2009. i od jednom smo osjetili veliku prazninu koju nikad nećemo moći u potpunosti pokrpati. Možda je tako i bolje jer će na taj način uvijek živjeti u nama. Najbolje je vjerovati kako je Bog mislio da je ovaj svijet preokrutan za nju i odlučio joj podariti nešto bolje, sigurnije, spokojnije... Možda mu je jednostavno trebao andeo da ga nasmijava i očarava svojom glazbom. Profesorica Brigita uvijek će paziti na sve nas i davat će nam snagu kako ne bismo posustajali, kao što nije ni ona. Ali sigurna sam da ćemo je jednog dana opet sresti, a ona će, kao andeo, nasmijana sjediti za nebeskim klavirom i prebirati tipke.

Lucija Grabušić, 1. r. SS

KARNEVAL

„Stiglo vrijeme karnevala,
vrijeme pjesme, vrijeme
šala.

Za sve maske divni dani
razigrani, raspjevani...
Ah, što volim maskenbal!
Ispod maske lice kriti,
Netko drugi tada biti!“

jednog dana iznenada upitao: „Hoćeš li
sudjelovati u karnevalskoj povorci?“

Nije ni slatio kakvu je bujicu osjećaja
pokrenuo u meni. Bila sam presretna.
Nije me trebalo dugo nagovarati da su-
djelujem u karnevalskoj povorci. Odlučila sam se za kostim
Indijanke, s prekrasnom šarenom perjanicom i perikom s
dugim crnim pletenicama.

U karnevalskoj povorci očima sam tražila samo njega.
Kada su nam se pogledi sreli, znala sam da je i on mene
tražio i čekao. Bilo je toliko topline i miline u njegovim očima
– za mene! Tada sam postala sigurna da se i ja njemu svijđam.
Od tog saznanja osjećala sam da mi obrazi gore, ali to
se nije vidjelo ispod moje „indijanske“ šminke. Kako je on bio

Ova vesela pjesmica svaki
put iznova budi u meni lijepo
uspomene na jedan poseban
karneval...

Zima je bila vani,
zima je bila
u mom srcu.
Prava stu-
den! On me
uopće nije
primjećivao!
Onda me

smiješan u svom gusar-
skom kostimu. I kako
divan! Često smo se
pogledavali, smiješili
jedno drugo-

me i kao slučajno se
sudarali.

Kad pomislim na taj karneval, zapravo pomislim – na nje-
ga. Bio je moja prva simpatija. A njegovo ime... neka ostane
moja slatka tajna!

Romario Žegrec, 8. b

Sara Zrinski, 6. c

MOJ PAS

Kao i svako jutro, otišla sam u kućicu po Lunu. Jedva
sam čekala ugledati njene oči i mahanje repa.

Prizor koji sam vidjela, užasnuo me. Luna je ležala na
boku. Trzala je nemoćno tijelom, bijela pjena joj je izlazila
iz njuške. Gledala me moleći. Počela sam vrištati. Tresla
sam se od straha. Bojala sam se dodirnuti je kako joj se
stanje ne bi pogoršalo. U garažu su dojurili moji roditelji.
Po njihovim užurbanim postupcima shvatila sam da se
bore za njezin život. Tata joj je ulijevao protuotrov na silu
u usta. Mama ju je držala i nije željela da joj vidim suze u
očima. Luna se bespomoćno i nijemo borila za život. O-
sjećala sam kako mi ljepljiv i hladan znoj klizi niz tijelo.
Suze su mi ostavljale slani okus u ustima. Gutala sam ih
u užasu. Nisam mogla zamisliti da možda neće preživjeti.
Tata i mama su uspjeli spasiti je.

Cijelo vrijeme drž-
ala sam se po
strani ali, kad su
otišli, spustila sam
se do nje. Znala
sam da je spaše-
na. Gledala me
zahvalno. U očima
sam joj vidjela
topljinu i osjećaj

povjerenja. Zagrlila sam njen izmučeno, toplo tijelo. Pre-
plavio me osjećaj sreće i beskrajnog olakšanja.

Dugo nakon toga sam sa strahom odlazila u njenu kućicu. Zvala bih je glasno. Kad bih čula poznato lajanje, sna-
žno bih je zagrlila. Tu je. Pored mene. Moj najbolji prija-
telj.

Anja Puščenik, 6. a

NA PLESIŠTU

Iščekivanje. Ponavljamo plesne korake. Adrenalin raste.
Javlja se glas: „Molimo mlađu mladež kategorije D1 da
dođu...“ Mi smo na redu! Osjećam da me prožima radost
sa svakim novim zvukom. Odjednom mi je u glavu
doplivala suluda misao da sam zaboravila sve korake.

Srećom, nisam. S tribina odjekuje pljesak. Osmijeh krasí
naša lica. Iz takta u takt osjećam se sve bolje. Šarenilo
plesnih haljina puni me veseljem. Rasplesani pratimo ri-
tam muzike za ples. Bili smo dobri! Iako nismo prošli u
finale, razočaranje nije bilo veliko. Ipak je to naš prvi tur-
nir!

Lisa Buouillet, 6. a

RIEČI

Liepe rieči;
duge zvoniju
vu meni.
Žufke rieči;
vudiraju kak
mrzli dešč.
Zlizane rieči;
uđeju vu me,
a već su vani!

Rieči:

negda kamienje,
negda zlate,
a negda –
same slova.

Borna Jelačić, 8.6

Osnovni 3D oblici
5. razred

ZIMSKI HAIKU

PAHULJE

Veselo se igraju,
plešu –
ledene princeze.

Katarina Cukovečki, 6. c

SNIJEG

Pada snijeg
crveni krovovi
su bijeli.

Mihaela Šilipetar, 6. c

KONTRAST

Crni dim
vije se s bijelih
krovova.

Iris Hursa, 6. a

ZIMSKO ZELENILO

Tek male
travke vire iznad
snježnog pokrivača.

Leona Marić, 6. c

FTIČEK

Jeden je ftiček na okne došel. Tresel se je od zime i mene ga je bile žal.

Optrla sam okne i pustila ga v hižu. Bil je moker i ozebel. Vesele je ušel i kraj peći sel.

Dala sam mu kruha i male šenice. Bil je srečen i fletno je jel.

I tak je ftiček svoj dom našel i zimu prezimel v mojoj hiži.

Došle je protulete i tople vrijeme i ftiček je opet mogel van.

Bile mi je teške od njega se razijti, al' on moral je iti jer vane je njegov dom.

Anja Barlović, 3. c

SRETELN DEČEC

Po cele dane sem mačke naganjal,

Po cele dane opče ne spim,
po cele dane same senjam,
po cele dane v nebe gledim.

Japa me pita: „Kaj ti je dečec,
da nisi neke betežen ti,
če trijeba k doktoru peme,
kaj ti je, da nam veliš.“

A ja si mislim, nek same spitava,
zna on kak je sreten dečec bil.
Same sad nemre više norčiti
već se za obitelj mora skrbiti.

Sva polja, se blate, si potoki, saki breg
prešel je japek okol i napoprek,
a ja bum to gledel same v sneh.
Kad se moram vučiti, furt i navek.

A ja bum denes, kak mi se kaže,
školski stolec stopil i broje vučil.
Kaj morem, kad tam mi je lepo,
a tam znajte, nigdar ne spim.

Petar Pavlić, 3.c

MAČKA

Svaka mačka treba imat pravo
da ju pas ne gnjavi,
da može k hrani.

Mačka se onda ježi,
a pas od nje tada bježi.

Kada lovi miša

Okolina joj treba biti tiša.
Jedanput dnevno dobit toplo mljeko
svaki bi mačak to reko!

Kad je vani jako zima,
mački je mjesto kraj kamina.

David Štefek, 3.c

Portret
Klaudia Curman, 5.b

JESEN

V rane jutre megla se prva stala i pokrila njive, dok je rosa hmlivala brege i dragi zagorski kraj. Veter je pomalu zapuhal kak da mu se ne da, stiral meglu i stepel listje z staroga oreha. Deca vane po šarom tepihu u školu ideju dok se sunce rieva čez sive oblake da ih gledi.

Gledim brege i nemrem se nadiviti kak su šari. Žuta, črljena, smeđa i narandžasta boja preljeva

se po njima. Oko stare drvene kleti diši po moštu. S trseka curijen po jen listek, spriemaju je spat. Zglediju žalosne, kak da bi se nazaj vrnuti šteli.

Odnekud je veter donesel miris pečenih kostanja.

Mmmm. V hižice ogenj postiha cvrči dok slabe sunčeve po oknu kuči. Jesen je i vse se spore budi.

Ema Milić, 8. 6

Slikarske tekture i fakture
6. razredi

ZLATKO

Zauvijek nam ostane u sjećanju ono što je u nama pobudilo najdublje osjećaje.

Bilo je to jedne rane jeseni. Imala sam, mislim, pet godina. Sjedila sam u udobnoj fotelji i gledala crtiće. Vani je bilo hladno. Mraz se prilijepio uz travu. Drveće je skinulo vesele haljinice. Vjetar je svirao tužnu melodiju.

Odjednom, čuo se mamin glas. Zvala me da dođem van. Tada sam ga vidjela. Bio je zasigurno najslađi mačić na svijetu! Imao je toplo, zebрастo krzno i malu ružičastu njušticu. Stajao je na svojim mukim šapicama i nježnim, milozvučnim glasićem vatio u pomoć. Tresao se. Iako je vani bila hladna jesen, u mojem je srcu bilo toplo proljeće.

Prigrila sam malog mačića. Bio je izlijepljen smolom.

Okupali smo ga. Mama ga je stavila u toplu vodu, a on se opirao i svu ju je izgrebao. Jadničak, uplašio se! „A kako će se zvatiti?“ pitala me mama. Ja sam već znala. Zvat će se Zlatko.

U podne sam se krenula igrati s njim. Dragala sam ga i tepala mu dok je on veselo preo. Natočila sam mu mljeku u zdjelu. Mljackao je. Osjećala sam da je i on sretan. Donijela sam mu klupku vune. Nije još bio spreman za igru. Čvrsto se privijao uz mene i plašljivo pogledavao uokolo. Nisam se mogla odvojiti od njega.

Brzo se prikrao sumrak. Bila sam sa Zlatkom iza kuće. Djed je došao kući. Videći da se igram s mačićem, upitao je čiji je. „Moj“, rekla sam spremno. Njegov se pogled smračio. Otišao je i uskoro se vratio

la sam to. Zagrlila sam Zlatka i stavila ga u vrećicu. Sigurno je u toj vrećici tada završio i dio moga srca. Nisam htjela da ga odvezem od mene.

U mene se zavukla najhladnija zima. Ledene suze lijepile su mi za obraze. Zlatko je sigurno uginuo od hladnoće i gladi.

I još sad, mnogo godina kasnije, sjetim se Zlatka. Taj ožiljak na srcu nitko neće izbrisati. Grize me savjest jer sam ga izdala. Ali bila sam premala da se izborim za njega. Bojala sam se djeda. Strah prema njemu bio je jači od ljubavi prema Zlatku.

I nekoliko trenutaka je ponekad dovoljno provesti s nekim da te zauvijek obilježi, a neke poznaješ i cijeli život a da ne ostave takav trag.

Maja Jelacić, 6. a

U TRAVI SAM PRONAŠLA ANĐEOSKA KRILA

Jednog lijepog sunčanog dana šetala sam livadom. Odjednom, zaslijepi me blijesak. Pridem bliže i zastanem. U kutku livade gdje šuma radi sjenu, nešto bijelog, sjajnog našlo je svoje skrovište. Ne usudih se primiti to u ruke jer mi je izgledalo poput najfinije čipke.

Ipak, oprezno sam posegnula za tim očekujući svakog trenutka da mi se rastopi poput šećerne vate. Promatrala sam izgled i pitala se: „Čemu to sliči?, Kome pripada?“ Izgleda tako neobično, nezemaljski. To nitko nije mogao izgubiti, to je palo s neba. Mo-

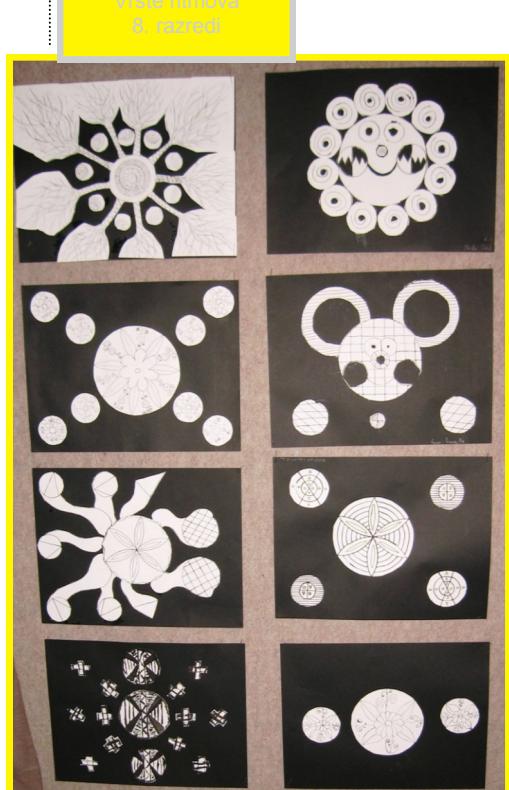
ra da su anđeoska krila. Ali što se jadnom anđelu moralo dogoditi da izgubi krila? Možda je bilo olujno nevrijeme, možda mu je to netko namjerno učinio. Bilo što da se dogodilo, zanimalo me samo kako vratiti krila na pravo mjesto.

Razmišljala sam, razmišljala, ali ništa pametno mi nije padalo na pamet.

Najednom, začula sam tresak. To me vrati u stvarnost pa ugledah samu sebe gdje stojim na kraju livade prepune maslačaka

koji se spremaju za let. Pogledam u nebo i vidim: oblak mi se osmjejuje.

Iris Hursa, 6. a

MEGLA

Jutre je. Rane. Nemrem spati. Čudne, jer kak me ščera kišica spati dela, mislil sam da bum spal još tri dane.

Megla je vane. Čez okne vidim same par hižic, i jablan, kaj se na vetu zible. Kak je vane negde zima! A moral bum i ja taki van, v

školu iti.

Nekak se brze rezdanile. Ali megla se još ni rezišla, i još je mrzle. Idem se onda ja fest obleći pa pem.

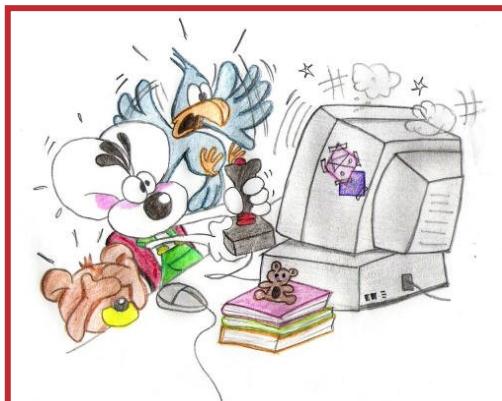
A tak mi je lepe i mile biti tu na toplam i gledeti jablan kak se zible.

Matija Oremuš, 8. b

PROFESSIONALNA ORIJENTACIJA

ODABIR BUDUĆEG ZANIMANJA

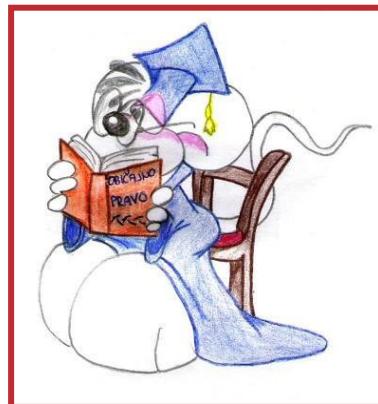

Većini današnje mladeži problem je odabrati kamo u srednju školu. Zbog teškog zaposlenja učenici biraju škole s kojima je lakše naći posao, iako ih te škole uopće na zanimaju. Stoga smo vam odlučili pomoći oko odabira prave srednje škole za budući život.

Svaka osoba ima svoje crte ličnosti, vještine i stečena iskustva, navike, sposob-

nosti, interese, motivacije, stavove, temperament i karakter. To nas sve čini različitima, a opet sličnima. Prema svim tim osobinama možemo zaključiti koja je srednja škola idealna za nas. No kad slegate sve te osobine i još vam nije jasno koju srednju školu bi trebali upisati, onda vam je potrebna stručna pomoć. Možete je potražiti u HZZ-u koji provodi program „Moj izbor“ koji pomaže pri odabiru budućeg zanimanja. Pomoć možete potražiti i od stručnih osoba u svojoj školi. To su pedagog, defektolog i psiholog. Savjet možete potražiti i od profesora u svojoj školi. Odabir zanimanja složena je odluka. Stoga treba razmislići dobro, ali vrlo je važno početi razmišljati pravodobno. Ova odluka ovisi i o poznavanju mogućnosti koje se pružaju, o informacijama, o zahtjevima tržišta rada, o načinima donošenja odluka i osvještavanju vlastitih potencijala i ograničenja. Stoga je važno dobro se pripremiti – pravodobno prikupljanje informacija, ako je potrebno, potražiti savjet (roditelja, učitelja, stručnjaka), a najvažnije će biti – upoznati sebe samoga. Nije lako procijeniti vlastite kvalitete, ali zato ima stručnih osoba koje vam u tome mogu pomoći. Naravno, morate sagledati i objektivne čimbenike: karakteristike zanimanja, mogućnosti obrazovanja i mogućnosti zapošljavanja.

Kod biranja zanimanja važno je izabrati nešto što ti se sviđa i što te zanima.

MOJ IZBOR

Ako ste još uvijek neodlučni i niste zadovoljni orientacijom naše škole, možete otići u Krapinu na testiranje. Tamo ćete popričati sa psihologinjom i rješavati „Moj izbor“. „Moj izbor“ je računalni program koji se sastoji od 116 pitanja, ima opis svih zanimanja, škola i fakulteta. Kada odgovorite na pitanja, računalo vam

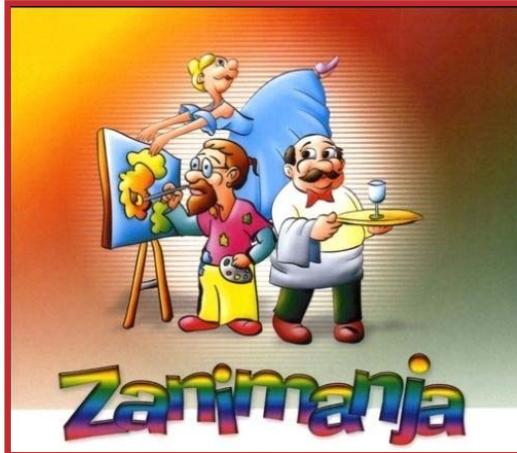
TOP ZANIMANJA
(VISOKOŠKOLSKO OBRAZOVANJE)

- Menadžer u prodaji** (plaća 8.000-10.000 kuna, u vodećim tvrtkama i do 20.000 kuna)
- Menadžer za upravljanje ljudskim resursima** (plaća 7.000-12.000 kuna)
- Brand menadžer/marketing menadžer** (prosjek plaća 6.000-8.500, ali i do 15.000 kuna)
- Direktor financija** (prosjek plaća 8.000-12.500 kuna, u vodećim tvrtkama 16.000-25.000 kuna)
- Strojarski inženjer** (plaća 5.000-10.000 kuna)
- Građevinski inženjer** (plaća 5.000-10.000 kuna, voditelji gradilišta i do 15.000 kuna)
- Programeri, informatičari** (plaća 5.000-10.000 kuna)
- Magistar farmacije** (plaća 5.000-7.500 kuna, u jakim tvrtkama i više od 10.000 kuna)
- Voditelj računovodstva** (plaća 6.000-10.000 kuna)
- Grafički dizajner** (plaća 4.000-8.000 kuna)

(prema web stranici www.moj-posao.net)

predloži najbolja zanimanja koja vam odgovaraju prema vašim odgovorima na pitanja. Kod psihologinje razgovarate o svojim hobijima, onome što volite i ne volite te o svojim manama. Ona će vam isto tako preporučiti najbolje škole i zanimanja. Testiranje je besplatno i svatko je pozvan da ga isproba.

Judita Motočić, 8.c

TOP ZANIMANJA (SREDNJA STRUČNA SPREMA)

1. Prodajni predstavnik/konzultant (plaća 3.500-7.500 kuna)
2. Šišači pasa (plaća od 3.500 kuna na više)
3. Tajnica (plaća 3.000-5.000 kuna, ali i do 8.000 kuna)
4. Ugostiteljsko-turistički djelatnik (plaća 2.500 na više ovisno o poziciji i do 8.000 kuna)
5. Obrada metala - tokari, alatničari, zavarivači (plaća od 3.000 kuna)
6. Rukovoditelj strojevima za prijenos materijala (plaća od 3.000 kuna)
7. Elektroničar, mehaničar (plaća 3.000-5.000 kuna, privatni mehaničari i više)
8. Dadilja, voditeljica kućanstva (plaća 2.000-5.000 kuna)
9. Maseri, treneri u wellnessima (plaća 3.500-4.500 kuna)
10. Voditelji fitnessa, pilatesa i yoge (plaća od 3.500-5.000 kuna)

(prema web stranici
www.moj-posao.net)

EVO NEKIH MITOVA O KARIJERAMA

Mit: Svi se moraju penjati stepenicama uspjeha, čak i ako to znači činiti stvari koje me ne zanimaju.

Istina: Uspjeh je subjektivan. Svaki pojedinac stvara svoju definiciju uspjeha. Ipak, sreća ili zadovoljstvo je često dio te definicije uspjeha. Ako ti vlastita karijera nije zanimljiva, hoćeš li stvarno biti sretan?

Mit: Ako kažem ne onome što drugi očekuju od mene, ja sam neosjetljiv i neljubazan.

Istina: Ti imaš pravo reći ne tuđim očekivanjima i sam donositi odluke za svoju karijeru

Mit: Izbor usmjerenja ili zaposlenja je nepovratan. Jednom kada se odlučim, ne mogu promijeniti mišljenje.

Istina: Većina ljudi (SAD - 75%) barem jednom promijeni smjer tijekom studija.

Mit: Postoji samo jedna prava karijera za mene.

Istina: Vjerojatno postoji više karijera koje se poklapaju s tvojim interesima, sposobnostima, osobnošću i vrijednostima. Otprilike polovina studenata razvija poslovnu karijeru koja nije njihov odabrani smjer tijekom studija.

Mit: Nitko drugi nije neodlučan. Ja sam jedini.

Istina: Ako nisi odlučio/la smjer svoje karijere, nisi sam/a. To je važna odluka koja zahtijeva

mnogo vremena i istraživanja.

Mit: Negdje postoji neki stručni test koji će mi reći što da činim od ostatka svojeg života.

Istina: Nijedan test ti ne može reći kojim će smjerom ići tvoja karijera. Testovi pružaju uvid u neke informacije koje pomažu u planiranju karijere, a ne kao potpuni vodič.

Mit: Drugi znaju što je za mene najbolje.

Istina: Samo ti znaš što je najbolje za tebe. Što drugi kažu za tebe, često je odraz njihove ljestvice vrijednosti - ne tvoje.

Mit: Negdje je stručna osoba koja će ti reći što da radiš sa sobom.

Istina: Ti imaš presudni glas o tome što ćeš činiti, stručnjaci za karijere pomažu u fazi planiranja, ali odluka je tvoja.

Mit: Ako sve stvari ne idu kako sam to planirao, to znači da sam gubitnik.

Istina: Život je pun neочекivanih događaja i nazadovanja. To ne znači da si gubitnik - samo čovjek. Često su prepreke skrivene prilike...

Mit: Ljudi su ili uspješni ili totalni gubitnici u svojoj trci za karijerom. Ne postoji između.

Istina: Uspjeh se može gledati kao proces dok je neuspjeh jedan događaj ili iskustvo. Op-

ćenito, što je osoba uspješnija, to je više neuspjeha doživjela.

Mit: Kad bih pobjegao od pritiska kako bih pravilno odlučio, možda godinu - dvije pauzirao studij, mogao bih donijeti bolju odluku.

Istina: Za donošenje dobrih odluka potrebno je mnogo vremena i istraživanja, ali ne nužno i napuštanje studija. Također, čekanje da vrijeme donese svoje, neće učiniti lakšim donošenje važnih odluka. No, uzeti si vrijeme i donijeti odluku bez pritiska je mudro.

Mit: Moram odlučiti između: imati karijeru i imati obitelj.

Istina: Možeš imati oboje: i karijeru i obitelj; to iziskuje pažljivo planiranje, postavljanje prioriteta, upravljanje i fleksibilnost.

Mit: Nije OK biti neodlučan jer je to znak nezrelosti.

Istina: Biti neodlučan je normalno. Interesi su najčešće definirani sredinom dvadesetih. Dobro definirani interesi i smjer karijere su više povezani s iskustvom nego sa zrelosti.

Mit: Život nikada nije fer.

Istina: Na sreću, život je ponekad i fer. Općenito, uloženi trud određuje ishod, tako da imaš razumnu količinu kontrole nad uspjehom svoje karijere.

MIŠLJENJA UČITELJA

*profesorica
Nada Falatec*

Moje mišljenje je da profesionalna orijentacija ima velik značaj za sve one učenike kojima je potrebna podrška i usmjerjenje za upis u određenu srednju školu. Sa 14-15 godina malo je djece koja mogu donijeti pravu odluku o tome što žele raditi u životu.

Osim toga, u tom životnom razdoblju djeca su podložna utjecaju vršnjaka pa se događa da upisuju srednje škole koje upisuju i njihovi prijatelji. Velik je i pritisak roditelja koji sugeriraju djeci da upisu školu koja za njih uopće nije primjerena te na taj način, na žalost, zadovoljavaju svoje "neispunjene mладенаčke ambicije". Upravo zato mislim da bi svi učenici osmih razreda (čak i oni koji misle da su sigurni što žele u životu) trebali biti uključeni u profesionalnu orijentaciju. Tako će im tim kvalitetnih stručnjaka moći procijeniti interes, al i naglasiti realne mogućnosti za upis u željenu srednju školu.

Stoga, zar ima ičeg važnijeg od sretnog i zadovoljnog djeteta koje se našlo u školi koju je upravo željelo upisati?

*profesorica
Vesnica Kantoci*

Malu djecu često pitaju: "Što ćeš biti kad odrasteš?" I mala djeca uvijek znaju što žele biti. Ono što izgleda uzbudljivo i lijepo – glumci, pjevači, balerine, vatrogasci, učiteljice i još puno toga. Velika djeca su puno nesigurnija u tome što žele biti.

Izbor zanimanja je izuzetno važna odluka. JEDNA OD VELIKIH ŽIVOTNIH ODLUKA. Mladi ljudi koji se nađu

pred izborom srednje škole, često ne znaju što, u stvari, žele postati u životu. Roditelji su također često

u nedoumicama. Željeli bi da njihovom djetetu bude što bolje u budućnosti, da izaberu zanimanje u kojem će uspjeti. Mnogi roditelji pri tome razmišljaju i o tome što bi za djetete bilo najbolje, prema njegovim jakim stranama i željama. Neki žele nametnuti izbor djetetu pa traže da ono ispunji njihove ambicije i snove. Ili da izabere zanimanje

koje izgleda "sigurno", bez velikih tjelesnih napora da se dijete ne bi "mučilo" u životu.

Često se radi o zanimanjima s kojima je teško naći posao ili koja uopće ne privlače dijete. Ili za koje vlada velika potražnja, ali ne odgovaraju djetetovim sposobnostima. Pri izboru zanimanja treba uzeti u obzir sposobnost, osobine ličnosti, znanja i vještine, profesionalne interese, tjele-

sne i zdravstvene zahtjeve zanimanja i mogućnosti zapošljavanja. Na početku se djeca uglavnom vode sviđanjima da bi tek kasnije postala svjesna što je potrebno za određeno zanimanje: spremnost, izdržljivost, sposobnost računanja, itd. Zbog toga

djecu treba upoznati sa zanimanjima. Djeca ih trebaju povezivati sa sobom i postavljati pitanja: Mogu li ja to? Što bi se dogodilo da izaberem to zanimanje? OD-LUKU O TOME TREBA PREDUSTITI DJETETU. Profesionalni razvoj djeteta kreće se u pravcu razumijevanja vlastitih sposobnosti. Ipak, većina djece i mladih ne zna za što bi se odlučila i u vrijeme kada moraju izvršiti izbor.

Srednje škole omogućuju učenicima, koji završavaju osnovnu školu, da posjete i upoznaju njihovu školu, programe i način rada u školi. Ako dijete ne zna koju bi od ponuđenih srednjih škola izabralo, dobro je obratiti se službi za profesionalnu orijentaciju pri zavodu za zapošljavanje.

Tamo im stručni tim može pomoći savjetom prema ispitanim osobama-nama učenika uz

poznavanje zahtjeva kod raznih zanimanja. Timovi stručnjaka savjetuju veći broj zanimanja prema sposobnostima učenika uzimajući u obzir njihove interese. Pomoći pri izboru zanimanja mladi mogu dobiti i u priručnicima koje dobivaju osnovne škole za svoje učenike na kraju os-

mog razreda. Za mlade se savjeti i pomoći u izboru zanimanja mogu dobiti i na internetu, stoga je preporučljivo da posjete stranicu "VODIČ KROZ ZANIMANJA – ELEKTRONIČKO IZDANJE" na adresi <http://mrav.ffzg.hr./zanimanja/>.

Počni primjećivati poslove i učiti o njima. Kod različitih ljudi koje srećeš raspitaj se o tome što oni rade. Saznaj kako su ljudi različitih profesija izabrali svoj posao. Vidi tko voli (a tko ne voli) neke poslove. Možda upravo sada učiš nešto što će te u budućnosti dovesti do željenog posla. To je sjajno! Sada se pripremaš za svoju budućnost. Škola te priprema za to da budeš odrasla osoba. Aktivnosti izvan škole također te pripremaju. Učiš kako raditi u timu s drugima, kako zajednički rješavati problem i obavljati zadatke.

Dobro si je postaviti pitanja o nekom poslu:

- Što radnici čine svaki dan na poslu?
- Što trebaju biti sposobni učiniti kako bi mogli dobro obavljati svoj posao?
- Što treba naučiti u školi kako bi taj posao obavljali dobro. Čitati? Pisati? Rješavati matematičke zadatke? Biti ljubazni? Dobro surađivati s drugima?

Znači, trud koji sada ulažeš u donošenje pametnih odluka, priprema te za bilo koji posao koji ćeš raditi kasnije u životu.

prof. Vesnica Kantoci

MIŠLJENJA UČENIKA

Nikola Humljak, 8.c:

Eto, došao je i kraj osnovne škole. Došlo je vrijeme kad treba donijeti veliku odluku: Što i kako dalje? Kuda nakon osnovne?

Tako smo mladi, a tako tešku i veliku odluku moramo donijeti. To nije bilo kakva odluka, to je odluka o kojoj ovisi naš budući život. Savjeti pljušte sa svih strana, od roditelja, prijatelja i stručnjaka. Čak i baka i djed imaju savjet: "Znaš, hodi za kuhara. Uvijek buš u toplome i neš gladan." Lako je njima dijeliti savjete, ne radi se o njihovom životu. Kako donijeti pravu odluku? Znam, mi mladi htjeli bismo veliku plaću, uz malo truda i rada. No, zar to ne žele svi? Pa čemu škola, ako ćemo poslije raditi kao "crnci" za neku siću. Ali s druge strane treba odabrat zanimanje u kojem ćemo kasnije moći naći posao. Je li to uopće moguće u ovoj našoj državi? Čime nas oni stimuliraju? Savjetuju da završimo školu, a ne daju nam nikakvu garanciju za zaposlenje. Pa čemu naš sav trud i muke? Tko će nam dati odgovore na naša pitanja?

Elizabet Horvat, 8.a:

Profesionalna orijentacija je odlična ideja. Ljudi nam pomažu odrediti u koju srednju školu da krenemo. Oni nam jednostavnim pitanjima pomažu i usmjeravaju nas. Sve dok ima takvih ljudi, djeca će moći izabrati pravu srednju školu.

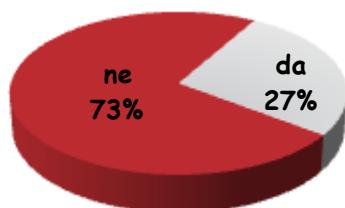
Kristijan Gospočić, 8.c:

Svako dijete koje polazi završni razred osnovne škole treba se opredijeliti za jedno zanimanje. Svako zanimanje zahtijeva i određene sposobnosti osobe koja ga obavlja. Zato nije dovoljno samo imati interes i želju za obavljanje određenog zanimanja.

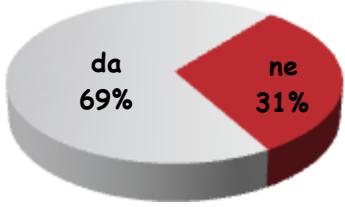
Čovjek treba prvo upoznati sebe, svoje sposobnosti i vrijednosti da bi se mogao upisati kamo želi. Mnogima je potrebna pomoć oko odabira zanimanja jer nemaju dovoljno bodova za željeno zanimanje ili nisu u stanju obavljati to zanimanje. Zato, upoznajte sebe, svoje sposobnosti i mogućnosti te odaberite zanimanje koje uistinu želite.

Lea Španiček i Judita Motočić ispitale su mišljenja ostalih osmaša anketom u kojoj je sudjelovalo 30 učenika.

Jesi li bio/bila na profesionalnoj orijentaciji?

Znaš li već koju ćeš srednju školu upisati?

Misliš li da ti pri odabiru zanimanja treba stručna pomoć?

Odluku o svom budućem zanimanju donosiš:

Pri odabiru budućeg zanimanja gledaš na:

Kad dođete u našu veselu školicu nezaobilazno je da posjetite i našu školsku knjižnicu. To je mjesto gdje i učenici i učitelji vrlo rado dolaze. Zašto? Dočekat će vas naša draga knjižničarka Valentina. To je bio razlog da joj postavim nekoliko pitanja, da je malo bolje upoznamo!

INTERVJU S KNJIŽNIČARKOM - LJEPOTA RADA MEĐU KNJIGAMA

U razgovoru smo mnogo doznavali

Kakav je osjećaj biti knjižničarka?

Lijep, vrlo zanimljiv posao, kreativan i nikako dosadan. Posebno me veseli rad s djecom, a kako volim čitati dječje knjige, i o njima s djecom razgovarati, ponekad se čini da se više igram nego radim.

Ipak, na svijetu ima puno zanimljivih zanimanja. Zašto ste odabrali baš zanimanje knjižničarke?

Zato jer volim knjige i djecu i ovaj mi se posao čini zanimljiv.

Kako se osjećate kad vidite poderanu knjigu?

Jao, jao!!! Nastojim knjigu popraviti i uputiti učenike da budu pažljiviji jer to knjigu boli.

Što poduzmete kad dijete doneše poderanu knjigu?

Razgovaram s njim. Knjiga se može oštetiti slučajno ili namjerno. Upozorim dijete da bude pažljivije.

Kada su praznici volite li više biti doma nego u knjižnici?

Kad su praznici, volim biti kod kuće malo više nego u knjižnici zato jer praznici služe za odmor. Knjižnica mi nedostaje, a posebno žamor i smijeh djece.

Volite li kad djeca posuđuju knjige?

Jako.

Kako ste dobili posao knjižničarke?

Tako što je knjižničarka Vera otišla raditi

u Zagreb i raspisao se natječaj. Poslala sam zamolbu za radno mjesto knjižničarke i zamolba je riješena pozitivno.

Volite li prvašice koji puno čitaju?

Da, i nadam se da će i dalje puno čitati.

Koliko ima knjiga u našoj knjižnici?

Oko pet tisuća.

Volite li više čitati romantične knjige, dječje, slikovnice ili enciklopedije?

Jako mi je teško odgovoriti na to pitanje. Ipak, dječje. Dječje knjige su mi najbolje.

Koja Vam je bila najbolja avantura u

U skladu s potrebama svaka tri mjeseca se kupuju nove knjige. Iako, knjiga nikad dovoljno.

Koje ste zadnje knjige dobili?

Heidi, Priče iz davnina.

Volite li slagati knjige po policama?

Volim slagati knjige.

Jeste li ikad pomislili dati otkaz?

Ne, i ne mislim nikada dati otkaz.

Koliko ste puta bili na bolovanju?

U ovih deset godina jednom.

Mrzite li vidjeti knjige na kojoj su ostaci jela i pića?

Da, jako jer knjige ne služe kao tacna, već da ih čitamo.

Koji je učenik najviše posuđivao knjiga?

Za prošlu godinu najviše je knjiga posudila Andrea Halapir, a dosada u ovoj školskoj godini Leticija Brakus.

Koji učenik najmanje čita?

Ne mogu izdvojiti nijednog.

Volite li kada je tišina u knjižnici?

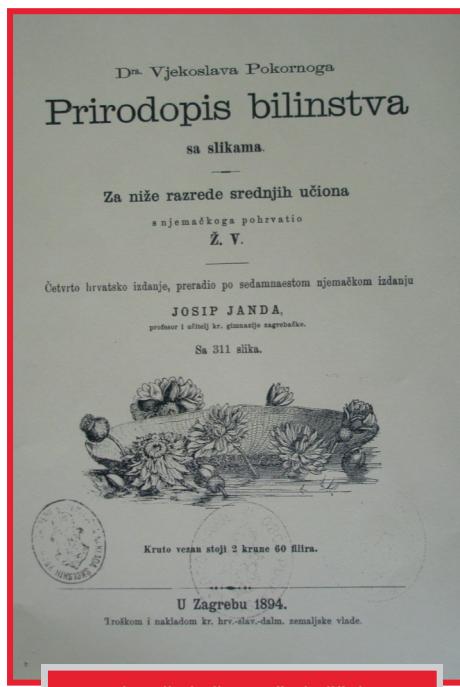
Kad radim stručni posao, da.

Koja je najstarija knjiga koju imate u knjižnici?

1894.g.- knjiga iz te godine nazvana Prirodopis bilinstva. (to je udžbenik iz prirode za niže razrede).

Poruka knjižničarke: Dragi moji učenici, učitelji, roditelji, prijatelji čitatte jer „kad čitate, uvijek ste u najboljem društvu.“ (SydeY Smith)

*Pusu vam šalju knjižničarka,
Lana, koja mi je pomagala u
pisanju i ja, Lovro Škurina iz 4.c.*

najstarija knjiga naše knjižnice

knjižnici?

Pa velika mi je avantura bila tri puta premjestiti ovih tisuću knjiga, s jedne strane knjižnice na drugu.

Koliko često se kupuju nove knjige za knjižnicu?

INTERVJU S PROFESORICOM DUBRAVKOM KISELJAK—ZAŠTO SAM ODABRALA STUDIJ FIZIKE?

Kada i gdje ste rođeni?

Rođena sam 11. 2. 1982. godine u Zagrebu.

S koliko ste prolazili u osnovnoj i srednjoj školi?

U osnovnoj školi prolazila sam s odličnim, a u srednjoj školi s vrlo dobrim uspjehom.

Priznajem, redovito učenje polako se pretvorilo u kampanjsko. Osim toga, počele su me zaokupljati neke "izvannastavne aktivnosti".

Što vas je navelo na to da postanete profesorica fizike?

Neću pričati bajke da sam oduvijek željela biti baš profesorica fizike. Iskreno, u vašim godinama,

fizika mi baš i nije bila nešto posebno, divno i krasno. Upisala sam je sasvim slučajno. Valjda sam htjela dokazati sebi, a

i drugima, da ja to mogu. Međutim, tijekom studiranja stvarno sam zavoljela fiziku, diplomirala i od 2006. godine radim kao učiteljica fizike.

U kojoj ste školi još zaposleni?

Zaposlena sam još u Osnovnoj školi Side Košutić Radoboj.

Kako vas se dojmila naša škola i učenici?

Zasada su dojmovi veoma pozitivni.

Imate li djece, i ako imate, kako se snalazite u privatnom i poslovnom životu?

Imam sina Andreja koji je

rođen na Valentino 2008. godine. Iskreno, posao učitelja je veoma zahtjevan (mada mnogo ljudi ne misli tako) i potrebno je puno truda da bi u poslovnom i privatnom životu sve funkcionalo kako treba. Srećom, bake puno pomažu pa je zasada sve u redu.

U kojoj vam je školi (bilo) najljepše raditi?

Na to pitanje ne bih odgovorila.

Koju glazbu slušate?

Ne ograničavam se na jedan tip glazbe. Izbor ovisi o raspoloženju, društву...

Kamo ste sve putovali i kamo biste željeli ići?

Ne mogu se pohvaliti nekim spektakularnim putovanjima. Uzrok tome je nedostatak vremena te finansijsko stanje. Ako se pruži prilika za putovanje, tada ću razmišljati o destinacijama.

Jeste li putovali zrakoplovom? Kamo?

Na žalost, nisam. Možda jednog dana...

Imate li koju životnu želju za koju biste htjeli da vam se najviše od svega ostvari?

Po prirodi sam realist, dakle ne zamaram se nerealnim željama. Bit ću sasvim zadovoljna ukoliko budućnost ne bude lošija od sadašnjosti.

Imate li životni moto?

Nemam.

Intervjuiraše: Petra Pavlić i Lea Španiček, 8.c

Na početku nove školske godine prisjetili smo se članica novinarske skupine koje su pokrenule prošlogodišnji, 1. broj školskog lista *Kad zvoni*. Kako su cure sada srednjoškolke, zanimalo nas je kako su se snašle u novom okruženju i nedostaje li im osnovna škola.

Kako ste se osjećale kada ste napustile osnovnu školu?

Marija: Hmm... bilo mi je jako teško i još sad mi je. Ipak je to rastajanje od društva s kojim sam provela 8 godina i u kojem sam imala sigurnost, no sve je to za lude i preživjet ću ja to.

Lucija Cvetko: Napustivši OŠ, osjećala sam velik gubitak. Kao da mi je netko oduzeo nešto jako važno u mom životu i sad želi da to zaboravim i krenem skroz ispočetka. U OŠ sam stekla najvažnije prijatelje, a i onu „slavu“ s kojom je kasnije sve bilo lakše. Mnogo mi sve nedostaje...

Lucija Grabušić: A ono, zeznuto... Znala sam da će mi jako faliti moji ljudski i profesori... i, iskreno, skoro sam zaplakala na oproštajki... al' ne dam se ja... A poslije, kako je osnovna odmicala, a srednja se sve više približavala, shvatila sam da ću biti OK, a ustvari mi je i trebala neka promjena. Osnovna mi je postala premonotona.

Koji vam profesori najviše nedostaju?

Marija: Ma nedostaju mi svi profesori, neki više, neki manje, ali najviše profesorce Čičko, Hamer, Pilarić i Vidiček i profesor Ordanić. Takvih više u mojoj novoj školi nema.

Lucija Cvetko: Isuse Bože, ne vjerujem da to govorim, ali svi mi toliko nedostaju! Bit ću iskrena - najviše mi ipak nedostaju Čičkica i Ordanić... (hjooooj), a nakon toga prof. Pilarić, Martinić, Hamer, naravno, naša razrednica. Ovo su osobe koje ću nositi u srcu do groba!

Lucija Grabušić: Moja Čičkica, i moj Ordanić, i Pilarićka, i Vidičekica, i Hamerica, raska, Martinićka, Falatečica... ma svi mi jakoooo fale... Voljela bih svoje stare profače prebaciti u Gimnaziju AGM... pa rock'n'roll.

Kako vam je u srednjoj školi?

Marija: Super. Društvo je super, profesori su super i korektni, gradivo je lagano, jedino mi se ne sviđa redarstvo... Ali naspram svega... to je sitnica.

INTERVJU S BIVŠIM OSMAŠICAMA - MAREK, CVETKA I GRABI: TROJAC KOJI JE POKRENUO ŠKOLSKI LIST

Lucija Cvetko: Ahhhh, srednja! Pa OK. Društvo je zadovoljavajuće, profesori su malo čudni, a i nema više one stare „slave“ koju sam prije spomenula. Sad treba sve ispočetka što mi se baš i ne da! Ali ne preostaje mi ništa drugo nego krenuti dalje putem kojim sam išla dosad.

Lucija Grabušić: Slažem se djelomice s Cvetkicom, nema više stare „slave“, ali ljudski u razredu su jako dla, i dobri su, a kaj se tiče profesora, ima ih nekoliko zeznutih, al' većinom su OK. Ali ono, najgore je u početku... Ne možeš se ni okrenuti, da ti netko ne dobaci „Gle, fazanka je tu!“ ili nešto slično.. Sad sam se već privikla, al' ima punooo gradiva....

Budući da ste bile u novinarskoj skupini, možete li nam reći nešto o njoj i o školskom listu?

Maria: Pa... novinarska je skupina bila skupina na kojoj smo svi mi nešto korisno radili, ponekad zabušavali, ali se uvijek jako dobro zabavljali. A školski list, pa hmm... to je bilo naše malo čudo, s obzirom u kojem smo ga roku napravili, hehe...

Lucija Cvetko: Šmrc, šmrc... uhvatila me nostalgijska, oprostite na suzama! Novinarska skupina je uz Napredne informatičare bilo ono vrijeme u tjednu koje sam jedva čekala i u koje smo svi mi zaboravljali da smo u školi! Uvijek nam je bilo odlično, kad smo radili i kad smo se „igrali“. Profesorica Čičko je uvijek bila više nego fer prema nama i ja sam jednostavno cijelu sebe dala da bi u Novinarskoj bila što uspješnija! A što se tiče našeg ljepotana listeka... Ne znam što da kažem... On je dokaz da se s dobrim ljudima i s viškom pozitivne energije mogu učiniti čuda.

Lucija Grabušić: Novinarska je zakon!! To je skupina na koju sam hodala od 5. do 8. razreda i nije mi žao ni jedne jedine minute utrošene na sve te članke, intervjuje itd., osim kad su nas slikali...oughhh.... Jednostavno sam obožavala tu skupinu...i u stvari.. jedva čekala da u srijedu završi 6. sat da mogu na novinarsku... A što se tiče lista,

nemam što za reći.... Oni koji su ga vidjeli i sami mogu zaključiti da je on naš ponos.

Kako ste došle na ideju o školskom listu?

Maria: Pa, mi smo školski list htjeli raditi još u sedmom razredu po uzoru na našu staru Orku, ali onda je prošla školska godina, a mi ga nismo stigli napraviti... I tak je došel osmi razred i... ostalo znate.

Lucija Cvetko: Ahhh... mi smo ustvari željele učiniti nešto posebno i dokazati da mi to možemo! Sve je počelo još u 7. razredu.

Naše bivše osmašice

govarale smo profesoricu na list, a ona je tvrdila da je to prekomplikirano i da se nama to neće dati.... Prošao je 7. razred, a u 8. je profesorica shvatila da joj ubrzo odlazimo i popustila nam u svemu! Tad je počela prava muka.. šalim se! Dalje je sve išlo svojim tijekom i jednog smo ga dana samo držali u ruci, čitali i bili ponosni na sebe.

Lucija Grabušić: Ma cure su vam već ispričale o ideji, a ja bih se samo nadovezala s tim povjesnim trenutkom kad je konačno došao iz tiska. Sjećam se da smo čekali povijest, i do mene je došla profa Čičko, i iza leđa je držala list, i pokazala mi ga. Završnula sam tol'ko kako da su se svi klinci na tom dijelu hodnika okrenuli.

Sudjelujete li u srednjoj školi u novinarskoj skupini?

Maria: Ja ne znam dal' uopće ima tak

neke u našoj školi... ali mislim da nema... Mi imamo samo dodatne...

Lucija Cvetko: Nažalost, u mojoj školici nema novinarske skupine, ali sam se ja već uspjela pohvaliti da mi je to išlo i nastojim zajedno s prof. hrvatskog nešto srediti. Javim vam ako uspijem.

Lucija Grabušić: Ma neee... Pitali su ima li dobrovoljaca, ali ja sam odbila.. Možda bih i pristala, ali oni baš i nisu vrsni novinari k'o mi Oroslavčani.

Jeste li zadovoljne prošlogodišnjim školskim listom?

Maria: Kao što rekoh, to je bilo naše čudo s obzirom na okolnosti, ali naravno da smo zadovoljni, i prezadovoljni čak...

Lucija Cvetko: Takve stvari se uopće ne pitaju. Mislim da su svi mogli primijetiti da smo šetale uzdignute glave kad je došao iz tiskare. Tako da... zaključite sami!

Lucija Grabušić: Uvijek može biti bolje, ali ja sam prezadovoljna.

Jeste li bile sigurne da ćete proći na upisu u srednju školu?

Maria: Pa, jedno 98 %, onih 2 % se bojalo da bude previše učenika s 5.0 prosjekom... ali na kraju je sve super ispalо.

Lucija Cvetko: U svom životu nisam više ni u što sigurna pa tako nisam bila ni u prolaz na upisu, ali optimist sam i nisam se previše tim zamarala. Vidjet ćete kad dođete pred upise da je to slatko, ali i „bolno“.. skoro kao ljubav! Hahahaha....

Lucija Grabušić: Onak, pa zar postoji itko tko je sumnjaooooo!!! Šalim se, znala sam da je navala velika, ali bila sam sigurna da ću proći.

*Marta Grabušić i
Ana Frinčić, 6.b*

**P.S. Svi vi divni ljudi iz osnovnjaka, jakooo mi falite!!
Volim vas!!**

INTERVJU S RAVNATELJICOM ŠKOLE - POSAO RAVNATELJA TRAŽI "CIJELOG ČOVJEKA"

Koju ste školu polazili i kav ste bili đak?

Osnovnu školu završila sam u Donjoj Stubici. Srednju školu polazila sam u Zaboku. Upsilonala sam gimnaziju i završila dvije godine gimnazijskog programa. Kada sam upisivala treći razred, reformirao se sustav srednjoškolskog obrazovanja. Gimnazije su ukinute pa upisujem treći razred u Centru za odgoj i usmjereno obrazovanje Zabok i nakon četvrtog razreda stekla sam zvanje suradnika u odgojno-obrazovnom procesu. 1979. godine upisujem studij pedagogije i nakon diplomiranja na Filozofskom fakultetu 1983. godine, stječem zvanje diplomiranog pedagoga. Iste godine zaposlila sam se u Osnovnoj školi Orljavje gdje sam i ostala dosada.

Tijekom svog školovanja bila sam vrijedan učenik i prolazila s odličnim uspjehom. Jednako tako, u roku sam završila fakultet. Moja želja za obogaćivanjem znanja uvijek je bila velika, tako da

sam 1994. stekla još jednu diplomu i zvanje profesora sociologije.

Što je potrebno da bi se postalo ravnateljicom škole?

Zakon propisuje uvjete potrebne za ravnatelja, stručnu spremu, godine radnog staža i ostale uvjete. Potrebne su i druge kompetencije - od profesionalnih do osobnih. Potrebna je i podrška bližnjih jer ovaj posao podrazumijeva dosta odričanja od obitelji i slobodnog vremena.

Je li teže biti pedagog ili ravnatelj škole?

Oba su posla vrlo zahtjevna. Ipak, ravnatelj je odgovoran za sve što se događa u školi. Zato mislim da je posao ravnatelja teži. Osim toga, posao pedagoga radila sam dosta dugo i već ga dobro „istrenirala“. Općenito, svaki posao može biti i težak i

lagan. Ovisi o tome obavljamo li ga s ljubavlju ili ne. Kada voliš svoj posao i imaš dobar tim suradnika, uvijek je lakše.

Smatrate li da bi trebalo uvesti pravilo u škole da se moraju nositi školske uniforme?

Školske uniforme su kod nas davno izašle iz škola. Bile su to plave kute kojih se možda sjećaju vaši roditelji ili bake i djedovi. U nekim zemljama, npr. Irskoj, Velikoj Britaniji, Japanu i drugima još uvijek se nose. Ima to svojih prednosti. Odmah je prepoznatljivo kojoj školi netko pripada jer su uniforme iste boje i sve imaju oznaku svoje škole. Lijepo je vidjeti učenike u istim uniformama, posebno na školskim smotrama.

Mislite li da bi nastavnici i pedagog trebali postati stroži?

Ako mislite liš na strogost u smislu zastrašivanja, to nikako. Nastavnici bi trebali graditi autoritet na poštovanju.

Poznata je stvar da je danas puno teže biti roditelj ili učitelj, nego što je to bilo nekada. U društvu su poremećene vrijednosti pa se svi teže snalazimo i nalazimo uporište. Jednako tako, puno teže nalazimo i cilj. Moje je mišljenje, također, da učenici i učitelji ne mogu biti

„prijatelji“. Prijatelji mogu biti vršnjaci. Jednako kao što se treba znati tko je roditelj, a tko dijete, treba se znati i tko je u učionici učitelj. Isto tako, trebaju se dogovoriti granice i pravila rada, komunikacije, odnosa i sl. Takva pravila znatno olakšavaju discipliniranje. Autoritet koji se poštuje nije jednostavno steći. Ipak, ima učitelja kojima to uspijeva. Učenici ih poštuju i cijene, iako ih se ne „boje“.

Biste li voljeli da imamo kantinu?

Za kantine kao mjesto druženja sam uvijek. Kantina kao mjesto konzumacije nezdrave hrane i pića ne! Razmišljamo o mjestima u školi gdje bi učenici mogli provoditi odmore ili vrijeme prije početka nastave. Učitelji su sami uredili jedan takav kutak za sebe. Nadam se da će uskoro biti nekoliko takvih „kutaka“ i za učenike.

Kako ste zadovoljni poslom ravnateljice i kako izgleda Vaš radni dan?

Vrlo sam zadovoljna jer mi je posao nov, izazovan i kreativan. Pedagoški dio posla poznat mi je od ranije. Kolektiv je poznat, kao i okruženje. Menagmet je novi dio posla, ali on me oduvijek zanimalo. Nadam se da ću imati prilike dokazati se. Malo mi ne ide na ruku trenutna recesija, ali i to će proći. Već sam ti ranije spomenula da ovaj posao traži „cijelog čovjeka“. I kada nisam u školi fizički, moje misli često su vezane uz nju. Puno se puta dogodilo da mi ideja o realizaciji nekog posla padne na pamet kad radim neki kućanski posao, dok vozim, prije spavanja.

naša ravnateljica -
Sanja Šakorona

Mnoge škole u okolini imaju liječnika i zubara. Mislite li da bismo ga i mi trebali imati?

U našoj županiji niti jedna škola nema svojeg zubara ili liječnika. Ne znam ima li u Hrvatskoj takva škola. Mi smo grad koji ima cijelodnevnu potkrivenost liječničkom i zubarском skrbi. Kada se u školi ukaže potreba za liječničkom pomoći, uvijek nam je osigurana hitna intervencija. Osim toga, imamo i školsku liječnicu koja je zaposlena u Zavodu za javno zdravstvo KZŽ. Ona obavlja redovita cijepljenja, savjetovanja, sistematske i druge pregledе učenika, a uvijek joj se možemo obratiti za pomoć.

Treba li naša škola imati psihologa?

Svaka škola s većim brojem učenika trebala bi imati psihologa. Stručni suradnici različitih profila imaju svoje mjesto u školi. I dovoljno posla. Nije lako odrastati. Mnogi imaju problema i nedoumica. Poneki traže afirmaciju na pogrešan način. Kako bi lakše riješili svoje probleme, pomoći stručnog suradnika psihologa dobro bi došla. Osim za rad s učenicima koji imaju potrebe za psihološkom podrškom, psiholog bi dio posla obavljao i u realizaciji projekta rada s darovitim učenicima. U našoj školi ga provodimo već osam godina.

Jeste li zadovoljni našom školom i, ako ne, što biste promjenili? Kakve planove imate u vezi poboljšanja materijalnih uvjeta u našoj školi?

Našom školom sam zadovoljna, ali uvijek može biti bolje. Promjene koje bih rado uvela ne odnose se sve samo na našu školu, već na sustav općenito. To su pitanja na-

tavnih programa, ocjenjivanja, financiranja i drugo. Neke izmjene jesu u našoj moći, a neke nisu. Kad govorimo o našoj školi, trebala bih uloviti nekoliko zlatnih ribica, jer su želje koje imam brojne, a materijalna sredstva (novac koji dobijemo za školu godišnje) sve manja.

Radovalo bi me kad bismo dogradili školu i uveli rad u jednoj smjeni, kad bismo uredili pločnik ispred škole i napravili ljetnu pozornicu, kad bismo

obojali zidove, kad bismo nabavili još više opreme za nastavu, kad bi nastava postala zanimljivija učenicima, program lakši, kad bi roditelji

više sudjelovali u životu škole, kad ne bi bilo sukoba i nasilja na našim hodnicima. Želite su još: povećati prostor na ulazu u školu kako bi se riješio problem pri izmjeni smjena i u jutarnjim satima, osmislići prikladan prostor za učenje, druženje i rekreativnu vrijeme odmora i za čekanja autobusa, uređiti hodnike, staviti nove zidne obloge, obojati postojeće „klupice“ i nabaviti nove, školu još bolje informatički opremiti, odnosno osvremenići kabinete, izraditi promotivni CD škole i promotivni letak, odabrati himnu, amblem i geslo putem natječaja za učenike, uposlitи psihologa, još jednog domara, stvarati uvjete pozitivnog ozračja za sve. No, svaki, pa i najdalji put,

počinje prvim korakom.

Što mislite o nasilju u školi?

O nasilju, općenito, svuda i uvijek mislim sve najgore. To je najgori način koji možemo odabratи za rješavanje problema.

Nasilje označava odnos između dviju strana u kome jedna strana uporabom ili samom prijetnjom uporabe sile utječe na drugu stranu. To je svjesna okrutnost

Postoji mnogo dobrih načina samokontrole. O njima učimo na radionicama u razrednim odjelima.

Kako reagirati na nasilje i kome se obratiti?

Bilo nasilje verbalno, fizičko ili socijalno, najvažnije je upamtiti da je potrebno, kad god vidimo nasilje, reagirati i prekinuti ga. Jako je važno, iako to ponekad nije lako, zadržati samokontrolu i kontrolu nad situacijom i reagirati smirenno. Jer, ne reagirati znači odobravati nasilje. U našoj školi postoji i Protokol o postupanju u slučaju nasilja s kojim su upoznati svi učenici. Svaki učenik koji trpi nasilje ili je svjedok nasilja koje vrši netko drugi, mora reagirati, pokušati spriječiti nasilje, obratiti se odrasloj osobi i potražiti zaštitu. Kad bismo svaki odlučno rekli NE nasilju, promjenili bismo puno.

Jeste li zadovoljni radom stručnih suradnika i što bi se trebalo promjeniti?

Tri su stručna suradnika na školi. Dvije od njih su „stari“ suradnici. Vrlo lijepu suradnju s njima sam imala i ranije kao pedagoginja, a i sada kao ravnateljica u potpunosti se mogu oslobiti na njih. To su stručne suradnice defektologinja i knjižničarka.

Pedagoginja je nova u školi i mislim da joj još treba vremena da se potpuno uklopi u naš sistem rada.

Pitanja pripremila:
Petra Pavlić, 8.c

INTERVJU S TATJANOM PILARIĆ- VESELIM SE SVAKOM NOVOM RADNOM DANU

Kada ste i gdje rođeni?

Rođena sam 7. prosinca 1964. u Zagrebu.

Kakva ste učenica bili u osnovnoj školi?

U osnovnoj školi bila sam odlična učenica. Posebno sam voljela matematiku i tjelesni jer mi ih je predavao obožavani profesor. Nisam bila ljubitelj povijesti, kemije i fizike (profesorice s tim nisu imale veze).

Ukratko opišite svoje djetinjstvo.

Predškolski period bio mi je nezaboravan kod djeda i bake u Pili gdje sam živjela s majkom dok mi je otac bio u Njemačkoj. Prije polaska u školu, preselili smo se u vlastitu kuću u Stubičkim Toplicama u

kojoj i sada živim. Prva četiri razreda osnovne škole završila sam u PŠ Stubičke Toplice, a preostala 4 razreda u OŠ Donja Stubica. Igrala sam rukomet, svirala harmoniku i bavila se streljaštvom (vrlo uspješno). Tijekom cijelog školovanja glavnu ulogu u odgoju odigrala je mama. Još i danas se sjećam kako se dizala u 4 ujutro, odlazila biciklom na posao u tvornicu cipele i vraćala se kući oko 13.30. Potom smo zajedno znale biciklima odlaziti u Pilu djedu i baki pomagati u poljoprivrednim radovima. Tata je iz Njemačke dolazio 2 puta godišnje. Sve te okolnosti pozitivno su djelovale na moj odnos prema pravim

životnim vrijednostima.

Koju ste školu pohađali?

U Zaboku sam završila 3 razreda srednje škole (ekonomski) te, zbog odličnih uspjeha tijekom cijelog školovanja, „preskočila“ 4. razred srednje škole i upisala Učiteljsku akademiju. Dan prije svog 20. rođendana diplomala sam i postala učiteljica.

Zašto ste baš odlučili biti profesorica matematike?

Nakon 15 godina rada u prosvjeti, u razrednoj nastavi, omogućeno nam je dopunsko se školovati.

Tijekom cijelog školovanja imala sam sre-

prof. Tatjana Pilarić

ću što su mi matematiku predavali učitelji i profesori koji su znali pobuditi u meni interes za taj predmet. Ne mogu da ih ne spomenem: u OŠ prof. Franjo Franjčec, u SŠ prof. Bartol (čijeg se imena, na žalost, ne sjećam, ali mi je njen lik još i danas u sjećanju) te na fakultetu prof. Krešimir Ilić. Zahvaljujući njima, ja sam danas učiteljica matematike.

Prije ste radili kao učiteljica RN. Što je teže – biti učitelj RN ili PN?

Vrlo sam zahvalna činjenici što sam 23 godine radila u razrednoj nastavi. To mi je iskustvo u mnogome pomoglo kad sam počela predavati matematiku u predmetnoj nastavi. I u RN i u PN je povremeno teško raditi, ali me

veseli svaki novi radni dan. Svakoga dana otkrivam nešto novo.

Jeste li ikad vikali na učenika?

Zna se dogoditi... nadam se da to ne djeluje previše stresno na učenike. Za mene je stresno u svakom slučaju. Ne dižem glas bez prethodne, barem dvije, opomene blažeg oblika. U pravilu se znam dogоворити s učenicima i oni sa mnom (nadam se).

Imate li djecu? Ako imate, kako se zovu?

Imam dvoje djece – Anamariju (7 godina) i sina Karla (9 godina). Od ove godine oboje su polaznici 1. i 3. razreda OŠ Stubičke Toplice.

Volite li putovati? Kakvu muziku slušate?

Nekada sam imala više vremena za putovanja, slušanje muzike, gledanje TV-a i bavljenje sportom. Danas mi za te aktivnosti preostane vrlo malo vremena. Volim „Parni valjak“, neke klasičare... Uglavnom, muziku uz koju se mogu opustiti i zaplesati....

Koji Vam je najdraži glumac / glumica?

Ne obožavam nijednog glumca ni glumicu posebno.

Gledate li nogomet, rukomet, košarku ili vaterpolo?

Povremeno pogledam rukometnu utakmicu.

Koja Vam je najbolja serija?

Rijetko gledam TV. Povremeno pogledam „Najbolje godine“.

Koji vam je najbolji film?

U posljednjih nekoliko godina sam u „fazi crtića“. Dugo sam obožavala „Madagaskar“. No, uvijek me bez daha ostavi PPP „Vlak života“.

Koje biste 3 stvari ponijeli na pusti otok?

Obavezno bih ponijela malo ogledalo, džepni nožić i kompas. Ima tu još toga (1 kaput po osobi, litru vode po osobi, veliku baterijsku lampu, crveni i bijeli padobran, velike plastične kišne kabanice po osobi, napunjen pištolj kalibra 45, par sunčanih naočala po osobi, vreću gaze, topografsku mapu, knjigu „Jestive pustinjske životinje“, 2 litre čiste votke, bocu s 1 000 slanih tableteta). Uglavnom, ugodan godišnji....

Ispričajte nam jedan vic.

Uvijek ću se od srca nasmijati dobrom vicu, ali sama nisam vic maher.

Jeste li vi zadovoljni svojim dosadašnjim radom u školi?

Obožavam svoj posao. Smatram da bih uvijek mogla još bolje i više....

Što biste voljeli promijeniti u današnjim školama?

Svakako bih smanjila nastavne planove i programe čime bih dobila više vremena za uvježbavanje nastavnih sadržaja i odgojno djelovanje. U posljednje vrijeme unapređuju se uvjeti rada unutar škole, što me posebno veseli i motivira. Veseli i suradnja među profesorima.

*Pitanja pripremila:
Nikolina Mezdžić, 6.b*

MARGARETA SINKOVIĆ, 5.B (BAJKA O RIBARU I RIBICI)

DANAS SAM ULOVIO ZLATNU RIBU, REKLA JE DA ČE MI ISPOUNITI ŽEĆU AKO JE PUSTIM.
ACI JA SAM JE PUSTIO BEZ ŽEĆE.

BUDALINO STARA-
ZAMOLCI OD RIBE NOVO KODA
DOBIT ĆE TO GA

ŽELIM BITI SVIJETLA CARICA!

ACI BITI ČEŠ RUGLO CJELOM NARODU!

IDI DO RIBE!!!

Strip je niz slika tj. crteža smještenih u kvadratiće, popraćenih tekstom, poredanih u vremenskom slijedu koji zahtijeva fabula.

Iako u početku egzistira kao dodatna zabava za čitatelje novina, ubrzo postaje neovisni medij ili, kako se voli kazati, "deveta" umjetnost.

Dok je naracija kao takva do kraja 19. stoljeća bila vezana ili uz pisani izričaj (npr. dramu, priču, novelu, roman) ili uz živu izvedbu (kazalište), pojavom novina i pokretnih slika dobivamo dva potpuno nova medija: strip i film. Dok se obično na strip gleda kao na zabavu za djecu, a film kao zabavu za odrasle, i u stripu i u filmu zapravo se radi o istoj stvari, naracija - priča treba biti ispričana čitatelju (gledatelju) putem slika, statičnih ili pomicnih. Sama forma stripa zahtijeva sažeto izražavanje jer u nekoliko kadrova i s malo teksta treba ispričati cijelu priču, no to upravo potencira majstorstvo scenarista i crtača stripova jer oni nemaju na raspolaganju dodatni vid izražavanja koji film ima - zvuk. Tako zapravo čitajući (dobre) stripove možemo uživati ne samo u likovno/grafičko lijepom izražaju nego i u savršeno odabranim rečenicama i kadrovima koje zapravo pretvaraju "običan" strip u remek-djela.

Ma kako bilo da bilo, stripovi se vole čitati i popularni su u svijetu mlađih. Pročitaj i ti koji.

Učenice 6.b (Monika Škof, Kristina Knežević, Mirna Lešte Marija Sviben proveli su anketu među učenicima 5.-8. razreda čije rezultate možete vidjeti u nastavku.

Marija Sviben, 6.b

KLAUDIA CURMAN, 5.B
(BAJKAKA O RIBARU I RIBICI)

Strip - zaboravljeni medij?

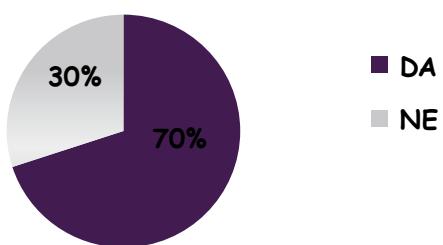
P
r
u
ž

a
v
u
j
s

MONIKA ŠKOF, 6.B
(SLAVUJ I RUŽA)

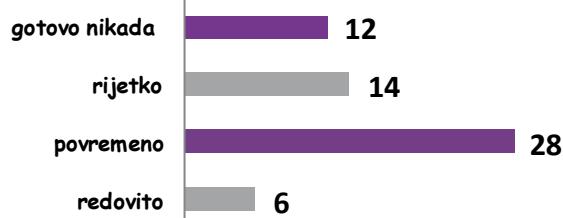
Voliš li čitati stripove?

Najčešće čitam stripove:

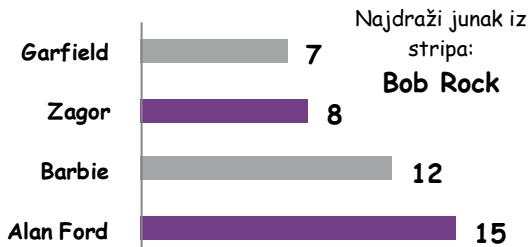
Stripove čitam

Stripove volim čitati zbog:

Najdraži stripovi:

Stripove ne volim čitati zbog:

BONTON

Pravila lijepog ponašanja možete naći u knjizi "Dječji bonton"

Često zaboravljamo (kako kod kuće, tako i u školi te na drugim mjestima) na pravila lijepog ponašanja. Evo malog podsjetnika.

Pravila se treba pridržavati svako dijete.

1. Uvijek operi ruke prije jela.
2. Vilicu stavi u lijevu, a nož u desnu ruku (obrnuto ako si ljevak).
3. Nikad ne stavljaj laktove na stol.

4. Jedi lijepo i kulturno (ne jedi prstima).
5. Kada završiš s jelom, stavi vilicu i nož jedno kraj drugoga.
6. Ako si u restoranu, ne viči, budi pristojan.
7. Ako si u kazalištu ili kinu, pokušaj biti što tiše.
8. U školi, na hodniku ne trči (to pravilo vrijedi i u drugim javnim ustanovama).
9. Nikad ne kiši u drugu osobu (po mogućnosti u maramicu).
10. Uvijek prepusti sjedalo starijim osobama.
11. Ne koristi proste izraze.
12. Ako nekog povrijediš, ispričaj se.
13. Uvijek pospremaj svoje stvari.
14. Uljudno pozdravi prolaznike.

Beata Podgajski, 6.b

INTELIGENCIJA

Često, u školi ili kod kuće, čujemo riječ inteligencija, no jeste li se ikad zapitali što ta riječ zapravo znači? Npr. sigurno niste znali da ta riječ dolazi od stare riječi *intelligere* što znači shvatiti, razumjeti. Testovi inteligencije ili kako ih stručnjaci zovu IQ testovi, pokazali su se kao jako praktični jer, na temelju rješenja nekih zadataka mogu izdvojiti uspješne ljude od neuspješnih. No, ni najbolji se znanstvenici ne mogu složiti što je inteligencija; dok jedni misle da je inteligencija sposobnost rješavanja problema i snalaženje u novonastalim situacijama, drugi tvrde da inteligencija obuhvaća sposobnost apstraktnog razmišljanja, razumijevanja uzroka i posljedica nekog problema, sposobnost razlikovanja bitnog od nebitnog te sposobnost učenja i prilagođavanja nekom zadanim cilju. Za

Ljeva i desna hemisfera mozga

mjerjenje inteligencije potrebno je funkciranje i drugih psihičkih osobina kao što su svijest, opažanje, pamćenje i mišljenje. Istraživači se također ne slažu oko još jednog pitanja, a to je kada se razvija inteligencija. Dok jedni tvrde da se inteligencija razvija do 15 godina, drugi kažu da se razvija do 26 godina, no ima i slučajeva u kojima se inteligencija razvija i do 50. godine života. Zbilja fascinantno, zar ne?

Filip Gašić, 7.c

JESU LI NAM POTREBNI MOBITELI?

Na školskim vratima uvijek možemo naći na znak prekrivenog mobitela.

Škola ne dozvoljava da se u njoj koriste mobiteli i zato su ti znakovi česti.

S time se djeca ne slažu pa su često zbog toga veoma ljuta na profesore i učitelje... Zato smo malo istražile i doznale da je mobitel stvar bez koje djeca, a i odrasli, ne izlaze iz kuće. Ta mala stvar jako zrači, a to je štetno za naš organizam, posebno za mozak. Tehnologija napreduje, pa tako su izumljeni novi mobiteli koji toliko ne

zrače.

No, ipak, bez mobitela ne možemo. Oni su izrazito korisni u hitnim situacijama. Sada sve više mladih koristi mobitele i to ponavljaju za školu. U pravilnicima stoji, ako učenik koristi mobitel za vrijeme nastave, profesor ga ima pravo oduzeti. Mobitel može podići jedino roditelj ili skrbnik.

Jedino je rješenje da svi učenici prije nastave isključe mobilni telefon ili mu bar isključe zvuk. Vaš mobitel nije čudo pa vam preporučujemo da se ne pravite važni njime, nego ga ostavite kod kuće.

Marija Sviben, Marta Grabušić, Ana Frinčić, 6.b.

ZANIMLJIVOSTI O SNOVIMA

- snovi su zapravo sjećanje, životne lekcije, razrada događaja tijekom dana, pogled u budućnost itd.
- gotovo svi ljudi sanjaju
- svako živo biće dok spava nalazi se u tzv.

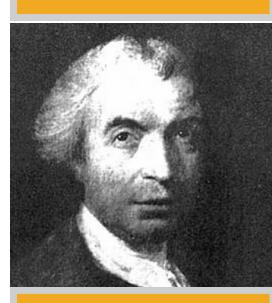
Većina ljudi sanja u boji

- besvjesnom stanju (tijelo se odmara, a um radi)
- ujutro se često ne sjećamo svojih snova (10 minuta nakon buđenja zaboravljamo 90 % sna)
- u toku noći sanjamo više snova
- oko 70 % ljudi doživljava reprizu sna
- mnogobrojna lica koja sanjamo vidjeli smo tijekom života
- univerzalne sanjarske teme su: proganjanje, sporo trčanje, padanje, neuspjeh i sl.
- djeca do 10 godina imaju više noćnih mora od odraslih
- oko 12 % ljudi sanja u crno – bijeloj tehnići

Nataša Čičko

Ivan Vučetić

Ruđer Bošković

Slavoljub Penkala

ZNATE LI ŠTO SU SVE IZUMILI HRVATI?

Vrlo mali broj Hrvata zna nabrojiti više od dvojice hrvatskih izumitelja, a još manje njih zna reći što su ti Hrvati izumili. Ako mi ne znamo nabrojiti naše izumitelje, kako to onda možemo očekivati od stranih državljanina?

Npr. sigurno niste znali da je Ivan Vučetić jedan od izumitelja daktiloskopije, metode identifikacije osoba na temelju otiska prstiju te da je Ivan Lupis izumio torpedo. Tu su još i Faust Vrančić, izumitelj padobrana, Marin Getaldić (Ghetaldus) poznat po primjeni algebre u matematici, zatim pionir u izradi konusnih leća, Ruđer Bošković,

prethodnik suvremene fizike i utemeljitelj dinamičke atomistike te Ante Šupuk, izumitelj prve hidroelektrane na svijetu.

Naravno, dva najpoznatija hrvatska izumitelja su Nikola Tesla i Slavoljub Penkala. Tesla je jedan od najvećih izumitelja na polju elektrotehnike, projektirao je prvu hidroelektranu na slapovima Niagare, dao osnove radijskih uređaja, po njemu je nazvana jedinica za magnetsku indukciju (tesla-T), a Slavoljub Penkala, izumitelj je mehaničke olovke i nalivpera te prvog hrvatskog zrakoplova dvosjeda.

Filip Gašić, 7.c

GDJE SI - PREKO PROZORA NA CHAT-U

Danas nam tehnologija dopušta da se dopisujemo i preko računala. Najčešće se koristi MSN i facebook. Postoje još i gmail i e-mail. Ipak, facebook koristi najviše ljudi. Ima, naravno, dobre i loše strane. On ima mnogo mogućnosti. Neke su od njih da se možete dopisivati s prijateljima, možete učitavati slike i razne zvukove, igrati razne igre, upoznati nove prijatelje ili se samo povezati s nekim koji žive u drugome mjestu.

Nedostaci: Nemojte dodavati „prijatelje“ koje ne poznajete. Slike bi vam mogle završiti na nezgodnim stranicama. Mnoge su djevojke i dječaci zbog toga izgubili živote. Ako već imate facebook, preporučamo da zaštitite profil i stavite lozinku s puno znakova. Kako god, mislimo da je facebook jedna od najboljih stvorenih stranica.

Mirna Leš & Marija Sviben, 6.b

ZNAŠ LI DA ...

- štakor može izdržati bez vode dulje od deve

- morski psi se nikada ne razbolijevaju jer su imuni na sve poznate vrste bolesti

- Madrid je jedini grad u Europi koji nije smješten na rijeci

- komarci imaju zube

- neki Eskimi koriste hladnjak da bi sprječili potpuno zamrzavanje hrane

- med je jedina hrana koja se ne kvari. Arheolozi su probali med koji su našli u grobnicama egipatskih faraona i ocijenili su da je jestiv

- oko 50% ljudi na svijetu nikad nije obavilo telefonski razgovor

- za jedan kilogram meda pčele moraju posjetiti 4 milijuna cvjetova i prejeći put 4 puta dulji od Zemljina opsega

- 1926. godine na cijelom svijetu je bilo samo 100 TV uređaja

- devino mlijeko se ne zgrušava

- mrkva sadrži 0 % masti

- puževi mogu spavati čak 3 godine

Dražen Lež, 7.c

TKO JE CHARLIE CHAPLIN?

Charlie Spencer Chaplin rođen je u Londonu 16. travnja 1889. godine. Bio je poznatiji kao Charlie Chaplin engleski glumac, scenarist, redatelj, glazbenik i zvijezda nijemog filma. Od desete do dvanaeste godine radio je kao prodavač cvijeća, drvodjelac, recepcionist, puhač stakla, a istodobno je učio plesati, vježbao je akrobatiku i žonglerstvo.

Prvu vodviljsku ulogu dobiva u dvanaestoj godini, a time i prvu pozitivnu kazališnu kritiku kao glumac. Chaplin je bio jedan od najkreativnijih u eri nijemog filma. Karijera mu je trajala 65 godina.

Charlie Chaplin - skitnica

25. prosinca 1977. godine u Švicarskoj.

Kristina Knežević & Marina Kontent, 6.b

UPOMOĆ!!! DOSADNO MI JEEEE!

Napisana je sva zadaća, sve razine na igrići završene, na telki nema ništa novo... Onda je stvarno dosadno. Predlažemo 10 stvari koje u dosadno vrijeme možeš iskoristiti kao lijek.

1. Pozovi frendicu ili frenda na druženje. Možete napraviti palačinke ili otići u šetnju. Možete je napraviti jako zabavnom. Prošećite mjestima gdje nikad ne idete. Možda vidite nešto čudno. A možete ostati kod kuće i jednostavno se naslikavati.

2. Komp-prijatelj kad nemaš drugoga. Ako imaš internet, posjeti jednu od zabavnih stranica na kojima se nalaze zabavne igrice: y8, y3, miniclip, Larina igrionačica ili igrice 123. Ako nemaš facebook, možeš ga napraviti. Služi za zabavu, dopisivanje, gledanje fotki, ali pazi da dodaješ samo prijatelje koje poznaješ.

Nikad ne znaš gdje ti slike mogu osvanuti.

3. Piši. Napiši neku priču ili napiši kakav ti je bio dan. Zabavno je, a možda će tvoje priče jednoga dana biti objavljene u poznatim časopisima. Ako voliš horror priče, napiši jednu za časopis O.K!

4. Čitaj. Čitaj neku knjigu. Najbolje su: Harry Potter (svi nastavci), super je Djevojčica koja je obožavala Tomma Gordona, Kroz pustinju i prašumu i Put u središte zemlje Julesa Vernea.

5. Filmovi su super. Posudi jedan. Kladim se da će ti pomoci u borbi protiv dosade.

6. Otiđi trčati. Super je za tijelo i duh. Osim toga, zdravo je.

7. Otiđi nekuda gdje te nitko

Dosadno mi je ... što da radim?

ne čuje i ne vidi (u protivnom bi te mogli odvesti u jednu ustanovu za lude, znaš već gdje) i počni vikati. Viči na sav glas. Tako se možeš riješiti frustracija.

8. Uključi omiljenu muziku. Slušaj je dok ti ne dojadi i onda promijeni na drugu. Možeš i zaplesati. Mislimo da to stvarno puno ljudi voli.

9. Otiđi u shopping. Isprobavaj odjeću. Ako nemaš love,

razgledavaj malo. Sigurno će sve jednog dana biti na sniženju.

10. Otiđi na kavu i razgledavaj dečke i cure. To je zasigurno melem za oči. A možda i nađeš srodnu dušu.

Nadamo se da će vam ovi prijedlozi pomoći. Uživajte!

Ana Frinčić & Marija Sviben, 6.b

LADY GAGA - TKO JE ONA?

Isprobajte frizuru u obliku mašne

Vjerovatno vam je već poznato ime Lady Gaga, a ako ipak ne znate, tko je ona, o njoj ponešto možete sazнати u ovom članku.

Lady Gaga je svjetski poznata zvijezda. Rođena je 28.4.1986. u New Yorku. Na ljestvicama se penjala s pjesmama Just dance i Poker face. Izdala je i album pod imenom The Fame. Naime, ona je izjavila da je dvospolac, ali se kasnije saznalo da je to bila samo još jedna medijska varka.

"Oduvijek volim rock, pop i kazalište. Kada sam prvi put otkrila grupu Queen i Davida Bowiea, shvatila sam kako ustvari mogu raditi svo troje." Inspiraciju za svoje umjetničko ime pronašla je upravo u pjesmi Queenovaca - 'Radio Ga Ga', komentirala je Gaga. Već sa četiri godine naučila je svirati klavir, s 13 je skladala svoju prvu pjesmu, a sa 14 već je nastupala u klubovima. Među-

tim, njezina glazba ipak nije prva stvar koja opisuje Lady GaGu. Lateks, koža, trikoi i kosa spletena u mašnu samo su neki od njezinih zaštitnih znakova koji su uzdrmali svijet. Neki su je zbog toga proglašili otkačenom i pravim modnim osvježenjem, dok je drugi još uvijek gledaju u čudu i komentiraju kako je sve to ipak malo 'too much'. GaGa je oko sebe okupila i tim dizajnera pod imenom 'Haus of GaGa' koji dizajnira njezine kreacije za nastupe.

Teško je odlučiti je li Lady Gaga nova modna ikona ili je ipak pretjerala. Njezin stil je nemoguće kopirati, a njezine kombinacije su apsolutno nenosive. Sviđa vam se il ne, njezin stil je jedna mala umjetnost.

Marija Sviben, 6.b

ŠTO DA OBUCEM?

Nezaobilazne starke ...

Ako voliš modu, evo ti par savjeta.

Nešto što se obavezno mora naći u tvom ormaru su traperice.

Sad je u modi ono „uže, uže, najuže“ pa tako i uske traperice.

Osim uskih traperica, u modu se vraćaju i hlače iznad struka. Bile one svijetle ili tamne, ponovno su *in*. Na to bi pristajala lagana košulja neke svjetlijе boje. Nešto nedostaje? Da. Jedna malo veća torba. Nikad ne znaš što će ti sve zatrebatи.

Suknjice su slatke. Možeš ih kombinirati s majčicama veselih boja, ovisi koje je boje sukna. Pa onda navučeš čarape do koljena - prava mala slatkica.

Za izliske si već svu odjeću potrošila? Pa, možeš obući nešto pomalo ludo. Na

primjer, haljinu malo iznad koljena koja ima samo jedan dugi rukav. Na to ti pristaje par dugih čizma. Ako će ti biti hladno, za svaki slučaj ponesi bolero boje koja pristaje uz haljinu.

Ako ti se to ne svidi, ima još kombinacija. Potpuno kratka haljinica ili dolčevita. Jaknica bi ti dobro došla. Pristajale bi ti i čizme do bedra.

Ako si pak zatvoreniji tip i ne voliš kratku odjeću, možeš obući duge, uske,

... šalovi

... bolero ...
bijele hlače. Na bijele hlače pristaje bilo koja boja majice. Na primjer, srebrna

majica privući će sve poglede. Bijele štiklice ne bi bile na odmet.

Nakit? Velike okrugle naušnice, isto boje srebra.

Ideš u školu i ne znaš što bi obukla?

Najjednostavnije su traperice, majica zelene boje i žuta palestinka. Za cipele ne trebaš brinuti jer su tu starke kojih ima svih boja.

Nadamo se da će ti ovi savjeti pomoći.

Ana Frinčić & Marija Sviben, 6.b

RBD

ČLANOVI RBD-a SU MIA, ROBERTA, LUPITA, MIGUEL, DIEGO, GOVANNI

Rebelde je prvi album popularne skupine RBD. Izdali su drugi album Nuestro Amor 2005.

Album doživljava nevjerojatan uspjeh te se u prvom tjednu prodaje u 200 000 primjeraka. Na njemu su hitovi *Nuestro amor*, *Aun hay algo* i *Este corazon*. 14. kolovoza 2008. menadžer grupe,

Pedro Damian, objavio je da se grupa razilazi. Naglasio je da u bendu nije bilo nikakvih nesuglasica, već da su svi članovi zaokupljeni različitim projektima te da bi bilo za sve najbolje da se razidu. Također je

Članovi RBD - a

najavljeni oproštajna turneja. Ovaj album sadrži njihove najveće hitove. Objavljen je i na portugalskom i engleskom jeziku. U prodaji je također bio i DVD. Nakon velikog uspjeha turneje i albuma, RBD se odlučio za

uistinu posljednji album koji nije bio popraćen turnejom kao njegovi prethodnici. Prodao se u 10 000 primjeraka širom svijeta, iako nije bilo nikakve promocije. Danas se govori da bi se bend mogao ponovo okupiti i da je raspad bio samo obični trik za podizanje popularnosti. Neke novine navode da je menadžer grupe izjavio da je okupljanje moguće zbog velikog uspjeha u balkanskim državama:

Hrvatskoj, Makedoniji, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori i Kosovu, u kojima su postali popularni nakon raspada grupe.

Marta Grabušić, 6.b

PREPORUKA: TOP 10 KNJIGA KOJE MORATE PROČITATI

Ova će priča u vama usjetiti pobuditi razne emocije od sreće i smijeha do tuge i suza. To je priča vrijedna čitanja.

2. Markus Zusak - Kradljivica knjiga

Priču iz 1939. godine iz Njemačke kojom vladaju nacisti pripovijeda sama Smrt. Djevojčicu Liesel i njezinu mlađeg brata majka je prisiljena povjeriti udomiteljima, a kad na putu prema novom domu Lieselin brat umre, djevojčica na

1. Jodi Picoult – Čuvarica sestre svoje

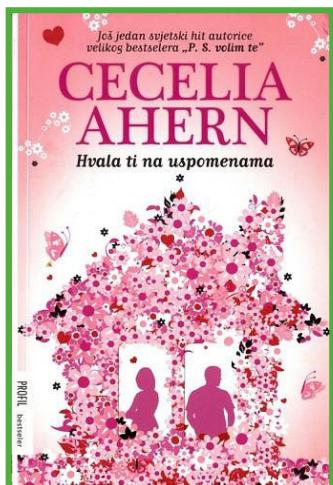
Čuvarica sestre svoje roman je koji preispituje što znači biti dobar roditelj, dobra sestra, dobra osoba. Dokle sežu granice moralnosti kada je u pitanju spašavanje života vašeg djeteta? Vrijedi li žrtvovati prava jedne osobe kako bi se spasila druga? I, najvažnije, je li potraga za samospoznajom opravdana ako nakon nje u vlastitim očima postanete lošija osoba?

njegovu grobu pronalazi knjigu uz koju će naučiti čitati i koja će joj promijeniti život. To je početak priče koja istražuje snagu riječi: njihovu moć da potaknu, uništavaju, ali i lječe. Gaseći žed za čitanjem, Liesel postaje kradljivica knjiga spašavajući ih iz lomača, skrivajući ih čitajući. Zusakov roman o djevojčici i Smrti priča je o nadi i ljepoti koje opstaju usred užasa i tuge, sasvim zaslужeno slavljen kao knjiga koja će se pamtitи.

3. Cecelia Ahern – Hvala ti na uspomenama

Joyce Conway sjeća se stvari kojih se ne bi trebala sjećati. Poznaje male popločane ulice u Parizu koje nikad nije posjetila. I svake noći sanja nepoznatu djevojčicu plave kose. Justin Hitchcock razveden je, usamljen i nemiran. Stiže u Dublin održati predavanje o umjetnosti i nagovore ga da daruje krv. Nakon mnogo vremena, to je prvo što stiže iz njegova srca. Kad Joyce izađe iz bolnice nakon strašne nesreće, dok joj se život i brak raspadaju, useljava se u kuću svojeg ostarjelog oca. Stalno je obuzima snažan osjećaj već viđenoga, a ne shvaća zašto...

Maja Vdović, 8.c

(cjelovitu listu možete pogledati na web stranici škole)

TOP 10 ROCK ALBUMA 2008./09. GODINE KOJE MORATE IMATI

1. Kings Of Leon – Only By The Night

Mladi rockeri oduševili su publiku novim albumom. Singlovi „Sex On Fire“, „Use Somebody“ i „Notion“ osvajali su top ljestvice. Ovaj album zaslužuje biti među vašim najdražim jer su sve pjesme s albuma odlične i vrijedne slušanja.

2. Arctic Monkeys – Humbug

Ovi mladi indie izvođači iznenadit će vas svojim još jednim odličnim albumom. Njihov prvi singl s albuma „Crying lightning“ već zauzina top ljestvice.

3. AC/DC – Black Ice

Jedni od najboljih rockera svijeta vratili su se albumom Black Ice koji je definitivno još jedan album za pamćenje.

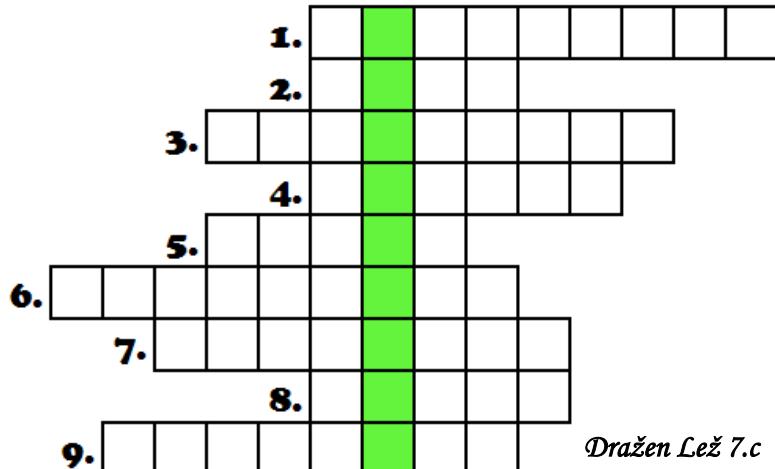
Maja Vdović, 8.c

GEOGRAFSKA KRIŽALJKA

1. Usporednica na $23^{\circ} 27'$ sjeverne i južne geografske širine.
 2. Obala s nanesenim šljunkom ili pijeskom.
 3. Kopnena ili jezerska površina niža od razine mora.
 4. Vrsta reljefa čije je glavno obilježje pješčana dina.
 5. Prosječno stanje atmosfere nad određenim mjestom.
 6. Cjelina koju čine Zemljina kora i najgornji dio plašta.
 7. Ekvator ili...
 8. Uljevita tvar nastala u podzemlju. Nastala je od masnih tvari različitih životinja i biljaka koje su živjele u davnoj prošlosti.
 9. Riječno ušće uvučeno u kopno, ima ljevkasti oblik.

U zelenim poljima je naziv uređaja za mjerjenje tlaka zraka.

Dražen Šež, 7.c

ZABAVNI PSIHOTEST: KOJI SI TI P OSOBE?

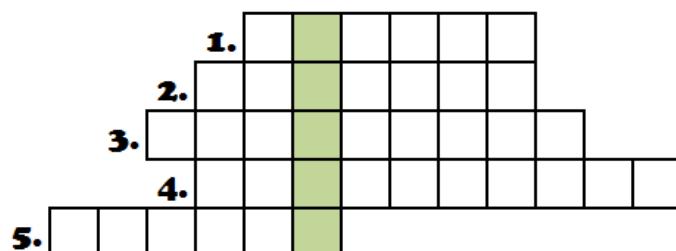
1. Kamo bi najradije otišao? na odmor?	4. Tvoja najdraža boja je:	7. Koje ti je piće najdraže?			
a) u šumu b) na more	c) u planine d) ostao kod kuće	a) zelena b) crvena	c) plava d) žuta	a) voda b) vino	c) sok d) kava
2. Koja ti je aktivnost najdraža?	5. U kojoj od ponuđenih država bi htio živjeti?	8. Koja ti je od ponuđenih slika najdraža?			
a) uzbivanje životinja b) gledanje vijesti	c) trčanje d) rad na računalu	a) Irska b) Belgija	c) Španjolska d) SAD	a) b) 	
3. Koji ti je školski predmet najdraži?	6. Koji časopis/novine najradije čitaš?				
a) priroda, matematika b) hrvatski, strani jezici	c) tjelesni d) informatika, fizika	a) Moj planet b) Globus	c) Sport plus d) Enter	c) d) 	

Dražen Lež i Filip Galic, 7.c

PØVIJESNA KRIŽALJKA

1. Židovi su tamo bili u ropstvu
 2. veliko kraljevstvo
 3. Krapinski...
 4. zemlja rođenja Aleksandra Velikog

**U zelenim poljima nalazi se naziv za
zemlju u kojoj se nalazi grad Solun.**

Dražen Lež i Filip Galic, 7.c

HOROSKOP

OVAN:
21.3 - 20.4

Cure: Vaša ljubav će procvasti, dečki vam neće moći odoljeti. Pri-pazite da u žaru osvajanja ne povrijedite drage osobe.

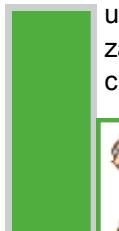
Dečki: Neće vam biti teško naći curu za spoj, budite ro-mantični ako želite da vam se cura približi.

BIK:
21.4 - 21.5

Cure: Nedavna ljubav vaša je prošlost. Vrijeme je da krene-te dalje. Nečiji osmeh izli-ječit će vaše rane, a prijatel-jica će vam pomoći da nađete novu ljubav.

Dečki: Vrijeme je da provoditi za računalom jer se cure neće zanimati za vas. No, ubrzo će se za vas zainteresirati starija cura.

BLIZANCI:
22.5 - 21.6

Cure: Zbog zabave zapustit ćete školu, no vaši će vas ro-ditelji ubrzo podsjetiti da škola postoji.

Dečki: Ići ćete u tere-tanu, nabaciti neko-liko mišića i sve cure će trčati za vama.

RAK:
22.6 - 22.7

Cure: Od suprutnog spola primat ćete neprestano SMS poruke i razne darove. Postat ćete popularne u školi, ali i izvan škole.

Dečki: Izbjegavat ćete zabave i više se posvetiti školi. Po-pravit ćete loše ocjene koje ste prikupili zadnjih tjedan dana.

LAV:
23.7 - 22.8

Cure: Nitko vam neće stajati na putu. Na zabavama ćete zab-listati i nitko vam neće moći odoljeti.

Dečki: Bit ćete puni energije i uz svaki vaš korak stajat će i davati vam potporu cura.

DJEVICA:
23.8 - 22.9

Cure: Vaša ljubav će se raspasti zbog druge osobe. Prijateljica će vam okrenuti leđa i tako ćete postati neprijateljice.

Dečki: Ne gubi vrijeme na djevojku koja ti se sviđa jer ona ima drugog dečka. Primi se škole jer sa ocjenama nisi na TI!!

VAGA:
23.9 - 22.10

Cure: Ustat ćete na lijevu nogu i cijeli mjesec ćete biti mrzovoljne. Više se družite s osobama suprutnog spola jer vam to ne škodi.

Dečki: Vaša će se cura ljutiti na vas jer vas je vidjela u društvu druge cure. Pokušajte joj udovoljiti jed-nom crvenom ružom i smi-ješkom na licu.

ŠKORPION:
23.10 - 21.11

Cure: Imat ćete sreću u ljubavi, a vaš partner će vam dosaditi i krenut ćete u potragu za novim.

Dečki: Imat ćete poteškoće u komunikaciji. Vaši prijatelji neće shvatiti vašu ironiju i humor.

STRIJELAC:
22.11 - 21.12

Cure: Druga polovica mjeseca donosi krasne ljubavne prilike. Nemojte ih propuštati, a potom žaliti za njima. Po-pravit ćete ocjene u posljednji tren.

Dečki: Osjećat ćete se izgubljenima u društvu. Svi će vaši interesi biti kratka daha. Ljubav će vam propasti.

JARAC:
22.12 - 20.1

Cure: Bit ćete ozbil-jne i odgovorne. Ljubav će vam biti u prvom planu, ali nećete zapustiti školu.

Dečki: Budite oprezni jer će vaša cura promatrati druge dečke i vas će zanemariti.

VODENJAK:
21.1 - 18.2

Cure: Sredinom mjeseca bit ćete pozvani na izlet. Ako se oda-zovete, mogli biste upoznati dečka svojih snova.

Dečki: Ako imate curu, imat ćete problema sa svojim osjećajima prema njoj. Istodobno će vas privlačiti i nervirati.

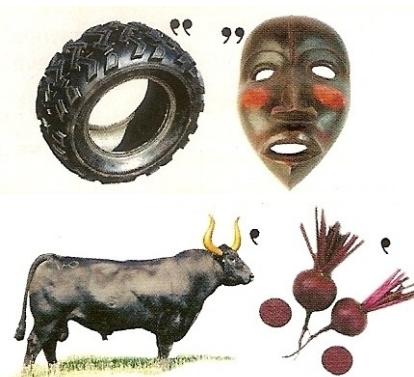
RIBE:
19.2 - 20.3

Cure: Bit ćete oduševljeni SMS porukama tajnog obožavatelja. Mogli biste se iznenaditi kad doznate o kome je riječ.

Dečki: Uočit ćete smiješak i to će vam biti dovoljan razlog da se ludo zaljubite. Planirat ćete strategiju osvajanja koja će napisljeku urodit plodom.

Ana Frinčić i
Marta Grabušić, 6.b

REBUSI

Marija Frinčić, 1.r. SS

OSMOSMJERKA

Q	F	I	D	N	E	P	B	E
G	O	N	L	L	R	E	E	L
O	R	P	F	I	O	S	L	I
T	T	U	N	T	N	L	C	H
O	X	T	H	E	N	E	R	W
O	E	S	P	E	T	S	I	F
D	N	T	N	I	A	P	C	C

Pronađi riječi:

Circle, Do, Else, Endif, For, Goto, If, Input, Line, Next, Paint, Print, Step, Then, To, While

Ostatak slova daje???

Krešimir Ordanić

VICEVI

Gleda Ivica prvi put operu.

Ivica: Tko je onaj striček koji maše štapom?

Mama: Dirigent.

Ivica: A zašto prijeti onoj debeloj teti?

Mama: Ne prijeti joj.

Ivica: A zašto onda ona toliko viče?

Učiteljica: Ivice, koliko je $2+2$?

Ivica: 4.

Učiteljica: Sjedni, 5.

Ivica: Znao sam da je 5. Znao sam!

MĀLI IVICA

Pita učiteljica Ivicu:

„Zašto si na roditeljski sastanak pozvao djeda?“

Ivica: „Jedino on u porodici slabo čuje.“

Ivica: Mama, zašto je ona teta sva u bijelom?

Mama: Zato jer joj je to najsretniji dan u životu.

Ivica: A zato je onaj striček sav u crnom.

Ivica: Učiteljice, što je to magareća klupa?

Učiteljica: Klupa odvojena od drugih. Ivica: I vaša je odvojena.

PLAVUŠE

Što kaže plavuša kad joj netko ispriča vic o plavušama? Ne kontam.

Jedna plavuša diže se na prste i diže štap u zrak. Naiđe druga plavuša i upita: Što to radiš?

Ova odgovara: Pokušavam uhvatiti onu zvijezdu.

Druga odgovara: Kako si glupa! Moraš uzeti dulji štap!

Dvije plavuše kupuju ulaznice za kazalište.

Za „Hamleta“? upita blagajnica. Ma ne, za nas dvije!

Vazi plavuša auto i pregazi četiri čovjeka.

Priđe joj policajac i kaže: Pregazili ste četvero ljudi!

A ona će na to: A koliko je dopušteno?

Zašto plavuša baca tablete u vodu?? Zato jer na njima piše PLIVA.

RĀZNO

Što je to: četvero u sobi, a samo jedan radi??? Tri političara i ventilator.

Što je brže od Ciganina kada trči s televizorom?

Njegov sin sa DVD-om.

Ulazi u gostonu crnac s ogromnim papagajem na ramenu.

„Gdje si nabavio to čudo?“ upita ga konobar.

„U Africi, ima ih na milione“, odgovori papagaj.

Zašto pjevači turbo folk prodaju najviše CD-a?

Zato što oni koji slušaju turbo folk ne znaju pržiti CD-e.

U velikoj robnoj kući, jedna žena prilazi poslovodi i pita:

- Zapošljavate li nove prodavačice?

- Ne, imamo ih i previše.

- Onda mi pošaljite jednu! Čekam već pola sata da me netko posluži!

Sretnu se dva pijanca. Prvi će:

“Oprostite, mogu li proći pored vas dvoje?

“Svakako, samo jedan po jedan!

RJEŠENJA

Rебуси	Македонија, Египат, картице, практијек,
гуска	Бигки
Ребуси	Повијесна кризалијка
Природњак	Природњак – ti volis prirodu i sve vezano uz nju, zivis zdravim

Нависе одговора	Природњак – ti volis prirodu i sve vezano uz nju, zivis zdravim
Нависе одговора	Политичар – ti zelis sebi sve najbolje, zelis biti uspešan i bogat
Нависе одговора	Географска кризалијка – to je dobro za tebe, ali misli malo i na druge
Нависе одговора	Спортас – cijeli tvog život je vezan uz sport, ali razmisli o tome da obraznicu, žalio, depresija, eotski, klima,

